

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการสร้างและพัฒนาแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอเนื้อหา 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลในการหาความตรงตามสภาพและความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต
- ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตและคู่มือการใช้
- ตอนที่ 3 เวลาที่นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ใช้ในการเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต
- ตอนที่ 4 ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและการสัมภาษณ์ นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ในการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต โดยผู้วิจัย
- ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตระหว่างนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ กับนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ กับผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3
- ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยระหว่างข้อมูลที่ได้จากนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ กับนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ กับผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3

ตอนที่ 1 ข้อมูลในการหาความตรงตามสภาพและความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตจากการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตของนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์จำนวน 4 คน และผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3 จำนวน 4 คนกับผู้ป่วย จำนวน 20 ราย โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนใช้เครื่องมือกับผู้ป่วยแต่ละรายหลังจากที่นักกายภาพบำบัดแต่ละคนใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ นำข้อมูลที่ได้อามาเปรียบเทียบ เพื่อหาความตรงและความเที่ยงดังนี้

1. การหาความตรงตามสภาพของเครื่องมือโดยนำผลการสรุปปัญหาจากการเก็บข้อมูลของนักกายภาพบำบัดกับผู้เชี่ยวชาญในผู้ป่วยแต่ละรายมาเปรียบเทียบกัน แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ การสรุปผลจากข้อมูลตอนที่ 1, 2 เพื่อสรุปสาเหตุปัญหาของผู้ป่วยที่เกิดจากไม่มีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง และการสรุปผลจากข้อมูลตอนที่ 3, 4 ยืนยันข้อมูลตอนที่ 1, 2 เพื่อสรุปสาเหตุปัญหาของผู้ป่วยที่เกิดจากมีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง ได้ผลดังตารางที่ 3,4

2. การหาความเที่ยงของการสัมภาษณ์ โดยนำคำตอบที่ได้จากการเก็บข้อมูลของนักกายภาพบำบัดกับผู้เชี่ยวชาญในผู้ป่วยแต่ละราย มาหาค่าความสอดคล้องของข้อมูลตอนที่ 1, 2 จากค่า Reproducibility (สูตรการคำนวณ ในภาคผนวก ข) ได้ผลดังตารางที่ 5

3. การหาความเที่ยงของการสังเกต โดยนำคำตอบที่ได้จากการเก็บข้อมูลของนักกายภาพบำบัดกับผู้เชี่ยวชาญในผู้ป่วยแต่ละราย มาหาค่าความสอดคล้องของข้อมูลตอนที่ 3, 4 จากค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (สูตรการคำนวณ ในภาคผนวก ข) ได้ผลดังตารางที่ 6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 การสรุปสาเหตุปัญหาของผู้ป่วยจากข้อมูลตอนที่ 1,2 ของนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ และผลการเปรียบเทียบกับผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3

นักกายภาพบำบัดคนที่	การสรุปสาเหตุปัญหาจากข้อมูลตอนที่ 1 + 2	การเปรียบเทียบผลสรุปกับผู้เชี่ยวชาญ
1	- สามารถสรุปได้ว่าผู้ป่วยปวดหลังจากไม่มีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง จำนวน 3 ราย - ไม่สามารถสรุปสาเหตุได้แน่ จำนวน 2 ราย	- สรุปได้ตรงกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1
2	- สามารถสรุปได้ว่าผู้ป่วยปวดหลังจากไม่มีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง จำนวน 2 ราย - ไม่สามารถสรุปสาเหตุได้แน่ จำนวน 3 ราย	- สรุปได้ตรงกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2
3	- สามารถสรุปได้ว่าผู้ป่วยปวดหลังจากไม่มีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง จำนวน 1 ราย - ไม่สามารถสรุปสาเหตุได้แน่ จำนวน 4 ราย	- สรุปได้ตรงกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3
4	- สามารถสรุปได้ว่าผู้ป่วยปวดหลังจากไม่มีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง จำนวน 3 ราย - ไม่สามารถสรุปสาเหตุได้แน่ จำนวน 2 ราย	- สรุปได้ตรงกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4

ตารางที่ 4 การสรุปสาเหตุปัญหาของผู้ป่วยจากข้อมูลตอนที่ 3,4 ยืนยันข้อมูลตอนที่ 1,2 ของ
นักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ และผลการเปรียบเทียบกับผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3

นักกายภาพ บำบัดคนที่	การสรุปสาเหตุปัญหาจากข้อมูลตอนที่ 3 + 4 ยืนยันข้อมูลตอนที่ 1,2	การเปรียบเทียบผลสรุป กับผู้เชี่ยวชาญ
1	- สามารถสรุปได้ว่าผู้ป่วยปวดหลังจากไม่มีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง จำนวน 3 ราย - สามารถสรุปได้ว่าผู้ป่วยปวดหลังจากมีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง จำนวน 2 ราย	- สรุปได้ตรงกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1
2	- สามารถสรุปได้ว่าผู้ป่วยปวดหลังจากไม่มีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง จำนวน 2 ราย - สามารถสรุปได้ว่าผู้ป่วยปวดหลังจากมีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง จำนวน 3 ราย	- สรุปได้ตรงกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2
3	- สามารถสรุปได้ว่าผู้ป่วยปวดหลังจากไม่มีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง จำนวน 1 ราย - สามารถสรุปได้ว่าผู้ป่วยปวดหลังจากมีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง จำนวน 4 ราย	- สรุปได้ตรงกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3
4	- สามารถสรุปได้ว่าผู้ป่วยปวดหลังจากไม่มีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง จำนวน 3 ราย - สามารถสรุปได้ว่าผู้ป่วยปวดหลังจากมีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง จำนวน 2 ราย	- สรุปได้ตรงกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4

จากตารางที่ 3,4 จะเห็นได้ว่า นักกายภาพบำบัดทุกคนสามารถใช้ข้อมูลตอนที่ 1, 2 ในการสรุปสาเหตุปัญหาของผู้ป่วยที่มีสาเหตุเกิดจากไม่มีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลังและใช้ข้อมูลตอนที่ 3,4 ยืนยันข้อมูลตอนที่ 1,2 ในการสรุปปัญหาของผู้ป่วยที่มีสาเหตุเกิดจากมีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง ซึ่งสรุปผลได้ตรงกับผลสรุปของผู้เชี่ยวชาญในผู้ป่วยทุกราย นั่นคือ เครื่องมือมีความตรงตามสภาพ

ตารางที่ 5 ค่า Reproducibility ของข้อมูลตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และตอนที่ 1+2

คู่ที่	ผู้ปวชรายที่	ตอนที่ 1 (%)	ตอนที่ 2 (%)	ตอนที่ 1+2 (%)
1	1	100.00	88.24	91.67
	2	100.00	94.12	95.24
	3	87.50	100.00	95.45
	4	100.00	100.00	100.00
	5	100.00	100.00	100.00
2	6	100.00	92.86	95.24
	7	100.00	89.47	92.31
	8	85.70	100.00	95.52
	9	100.00	85.71	90.48
	10	100.00	100.00	100.00
3	11	100.00	100.00	100.00
	12	100.00	92.86	95.24
	13	100.00	94.44	96.00
	14	100.00	89.47	92.31
	15	100.00	100.00	100.00
4	16	100.00	100.00	100.00
	17	100.00	88.24	91.67
	18	100.00	100.00	100.00
	19	100.00	94.74	96.15
	20	100.00	100.00	100.00
$\bar{x}$		98.66	95.51	96.36
sd.		4.13	5.10	3.42

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของข้อมูลตอนที่ 3 ตอนที่ 4 และตอนที่ 3+4

คู่ที่	ผู้ปวยรายที่	ตอนที่ 3	ตอนที่ 4	ตอนที่ 3+4
1	1	0.86	0.88	0.87
	2	0.91	0.78	0.83
	3	0.79	0.84	0.82
	4	0.92	0.81	0.87
	5	0.77	0.81	0.80
2	6	0.83	0.76	0.79
	7	0.86	0.81	0.83
	8	0.91	0.78	0.83
	9	0.96	0.81	0.88
	10	0.89	0.78	0.83
3	11	0.79	0.88	0.84
	12	0.83	0.81	0.82
	13	0.91	0.85	0.88
	14	0.82	0.81	0.81
	15	0.80	0.78	0.79
4	16	0.88	0.81	0.84
	17	0.83	0.79	0.81
	18	0.89	0.88	0.88
	19	0.83	0.85	0.84
	20	0.77	0.83	0.80
$\bar{x}$		0.85	0.82	0.83
sd.		0.05	0.04	0.03

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ค่า Reproducibility ของตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และตอนที่ 1+2 มีค่ามากกว่า 90 % ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เครื่องมือมีความเที่ยงของการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของตอนที่ 3 ตอนที่ 4 และตอนที่ 3+4 มีค่ามากกว่า 0.80 ซึ่งเป็นค่าที่สูง จึงแสดงให้เห็นว่า เครื่องมือมีความเที่ยงของการสังเกต

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตและคู่มือการใช้

จากการที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตขึ้นตามโครงสร้างเนื้อหาที่ได้กำหนด นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และทำการทดสอบหาคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงตามสภาพ ความเที่ยงของการสัมภาษณ์ และความเที่ยงของการสังเกตดังกล่าวมาแล้ว และสร้างคู่มือการใช้ ทำการปรับปรุงจนสามารถนำไปใช้ประกอบการใช้เครื่องมือได้จริง แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตและคู่มือที่ได้ตั้งชื่อมุลหน้า 47 ถึง 63

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต

ใน

ผู้ป่วย Back Pain

-
- คำชี้แจง** แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตนี้มี 4 ตอน คือ
- ตอนที่ 1 ประวัติส่วนตัว
- ตอนที่ 2 ประวัติทั่วไป เกี่ยวกับ สาเหตุ การดำเนินอาการ
- ตอนที่ 3 ลักษณะทั่วไป เกี่ยวกับ รูปร่าง การแสดงสีหน้า-ท่าทาง ลักษณะท่าทางขณะนั่ง ยืน เดิน
- ตอนที่ 4 การตรวจร่างกาย ได้แก่ การตรวจลักษณะของกระดูกสันหลัง การตรวจลักษณะเนื้อเยื่อชั้นผิวและชั้นลึก การตรวจการเคลื่อนตัวของกระดูกสันหลัง การตรวจความตึงตัวของกล้ามเนื้อ การตรวจการเคลื่อนไหวในท่าต่างๆ
-

ผู้ใช้ _____ ไม่มีประสบการณ์
 _____ มีประสบการณ์
 _____ ผู้เชี่ยวชาญ

เวลาที่ใช้ในตอนที่ 1 _____ นาที
 เวลาที่ใช้ในตอนที่ 2 _____ นาที
 เวลาที่ใช้ในตอนที่ 3 _____ นาที
 เวลาที่ใช้ในตอนที่ 4 _____ นาที

หมายเหตุ ตัวยึดตัวเอียง คือ ข้อแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 1 ประวัติส่วนตัว

1. วัน-เดือน-ปี ที่มารับการรักษา : _____
2. ชื่อ-สกุล : _____
3. อายุ
  - ___ น้อยกว่า 20 ปี
  - ___ 20 - 30 ปี
  - ___ 30 - 40 ปี
  - ___ มากกว่า 40 ปี
4. เพศ
  - ___ หญิง
  - ___ ชาย
5. น้ำหนัก : _____ กก.
6. ส่วนสูง : _____ ซม.
7. มีโรคประจำตัวเกี่ยวกับ
  - ___ ระบบไต
  - ___ ระบบสืบพันธุ์
  - ___ กระดูกสันหลังเสื่อม
  - ___ เนื้องอกในกระดูกสันหลัง
  - ___ กระดูกสันหลังคดตั้งแต่กำเนิด
  - ___ กระดูกสันหลังคดภายหลัง
  - ___ สายตาสั้น สายตาเอียง
  - ___ อื่นๆ ระบบ _____
  - ___ ไม่รู้
  - ___ ไม่มี _____

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ประวัติทั่วไป

8. ตอนแรกที่มามีอาการอย่างไร (อาการสำคัญ) _____
9. อาการที่เป็น เป็นอย่างไร
— ปวดตึงๆ
— ปวดตื้อๆ ปวดลึกๆ
— ปวดเมื่อยๆ ปวดล้าๆ
— เลี้ยวแปลับ
— ชาร้าว
— อื่นๆ ระบุ _____
10. บริเวณที่เป็น เป็นที่ไหน
— บริเวณหลังช่วงบน ช้าง _____
— บริเวณหลังช่วงเอว ช้าง _____
— บริเวณสะโพก ช้าง _____
— บริเวณต้นขา : _____ ด้านหน้า _____ ด้านหลัง _____ ด้านข้าง ช้าง _____
— บริเวณน่อง ช้าง _____
— บริเวณข้อพับ ช้าง _____
— อื่นๆ ระบุ _____
11. อาการที่เป็นครั้งนี้เป็นมานานเท่าไร
— ประมาณ 1-2 วัน
— น้อยกว่า 2 สัปดาห์
— มากกว่า 2 สัปดาห์
— มากกว่า 1 ปี
12. ตอนเริ่มมีอาการครั้งนี้เป็นอย่างไร
— มีอาการทันที
— ค่อยๆ มีอาการ
— มีอาการมานาน และเป็นๆหายๆ
— มีอาการมานาน และเป็นมาตลอด
13. เวลาเป็น เป็นมากแค่ไหน
— นิ่งไม่ได้ _____ ยืน เดิน ไม่ได้
— หมนตัวไม่ได้ _____ ก้มตัวไม่ได้
— แค่ปวดๆ เมื่อยๆ
— อื่นๆ ระบุ _____

14. เวลาเป็นทำอย่างไรให้อาการลดลง

- ยึดตัว
- ก้มตัว
- เปลี่ยนท่า
- พบแพทย์
- ทำกายภาพบำบัด
- อื่นๆ ระบุ _____

15. เวลาเป็นรู้สึกอย่างไร

- รำคาญ
- กังวลมาก
- ทรมาน/ทนไม่ได้

16. รู้สึกว่าอาการที่เป็น เป็นมากช่วงไหน

- ตลอดเวลา
- ช่วงเช้า ตื่นนอนใหม่ๆ
- ช่วงกลางวัน เวลาทำงาน
- ช่วงเย็น หลังเลิกงาน
- อื่นๆ ระบุ _____

17. ก่อนมีอาการได้ไปทำอะไรมา

- ประสบอุบัติเหตุรถยนต์/มอเตอร์ไซด์
- หกล้มกันกระแทก
- มีการเคลื่อนไหวที่ผิดท่าอย่างกะทันหัน
- ออกกำลังกายต่างๆไป เช่น เล่นกีฬา เต้นแอโรบิค เป็นต้น
- อื่นๆ ระบุ _____
- ไม่ได้ทำอะไร

18. ปกติมีกิจกรรม / ทำงานอะไร

- ทำงานบ้าน
- ทำงานนั่งนานๆ (นั่งเก้าอี้หรือนั่งกับพื้น)
- ทำงานนั่งนานๆร่วมกับมีการเคลื่อนไหวลำตัว (เช่น ขับรถ นั่งสานทอ)
- ทำงานยืน-เดินนานๆ เช่น ขายของ
- ทำงานเกี่ยวกับการยกของ
- อื่นๆ ระบุ _____

19. ปกติเวลาทำงานอยู่ในท่าใด / ปกติมักอยู่ในท่าใด

- นั่งเก้าอี้ : นั่งฟังพนักเก้าอี้ตามสบาย
 นั่งตัวตรง นั่งหลังค่อม
 นั่งกับพื้น : นั่งจับเข่า ข้าง _____ นั่งพับเพียบ ข้าง _____
 นั่งขัดสมาธิ ; ตัวตรง
 ตัวเอียง
 ยืน : ยืนแอ่นพุง ยืนหลังค่อม
 ยืนตัวตรง

อื่นๆ ระบุ _____

20. ที่นอนที่ใช้นอน เป็นอย่างไร

- แข็ง ตลอดที่นอน
 แข็ง แต่ยุบตรงกลางที่นอน
 นุ่ม นอนแล้วยุบตามตัว
 พื้นไม้ (ปูผ้านุ่มๆ)
 อื่นๆ ระบุ _____

21. ช่วงนี้มีปัญหาอะไร หรือไม่

- ไม่มี
 มี ปัญหาที่บ้าน
 ปัญหาที่ทำงาน
 นอนไม่หลับ
 อื่นๆ ระบุ _____

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ลักษณะทั่วไป

22. สังเกตว่าผู้ป่วยมาอย่างไร

- นอนบนเปลนอน (stretcher) มา
- นั่งรถเข็น (wheelchair) มา
- เดินมาโดยมีคนพยุง / มีเครื่องช่วยเดิน
- เดินมาเอง ลักษณะ _____

23. สังเกตลักษณะรูปร่างว่าเป็นอย่างไร

- อ้วน มีไขมันมาก
- ผอม มีปมกระดูกยื่นออกมาชัดเจน
- สมส่วน มีเนื้อเหมาะสมกับความสูง

24. สังเกตการแสดงท่าทางขณะเล่าอาการ

- มีการชี้ หรือจับ บริเวณที่มีอาการ
- ไม่สามารถชี้ หรือจับ บริเวณที่มีอาการได้ เพราะไม่รู้ตำแหน่งที่แน่นอน

25. สังเกตสีหน้าขณะเล่าอาการ

- เฉยๆ ธรรมดา
- หงุดหงิด
- ยิ้มแย้ม แจ่มใส

26. สังเกตลักษณะท่าเดิน โดยให้ผู้ป่วยเดินไปมา 2-3 รอบ

- เดินตัวตรง _____ เดินก้มตัว _____ เดินแอ่นตัว _____
- เดินตัวเอียง : ระดับบ่า _____
ระดับสะโพก _____
- การลงน้ำหนักขณะเดิน (สังเกต + ถาม) _____
- จังหวะการก้าวขาขณะเดิน _____
- ความยาวในการก้าวขาขณะเดิน _____
- อื่นๆ ระบุ _____

ข้อ 27-28 ให้ผู้ป่วยอยู่ในท่านั่งตัวตรง เท้าวางบนพื้น มือสองข้างวางบนหน้าขาตามสบาย

27. สังเกตลักษณะท่าทางทั่วไป ทางด้านข้าง

- นั่งตัวตรง _____ นั่งหลังโก่ง
- นั่งหลังแอ่น
- อื่นๆ ระบุ _____

28. สังเกตลักษณะท่าทางทั่วไป ทางด้านหลัง

- ระดับบ่า _____
- ระดับสะโพก _____
- ลักษณะการนั่ง _____
- การลงน้ำหนักขณะนั่ง (สังเกต + ถาม) _____
- อื่นๆ ระบุ _____

ข้อ 29-30 ให้ผู้ป่วยอยู่ในท่ายืนตัวตรง ถอดรองเท้า มือกอดอก

29. สังเกตลักษณะท่าทางทั่วไป ทางด้านข้าง

- ช่วงอกตรง _____
- ช่วงเอวแอ่นพอดี _____
- ช่วงเอวตรง _____
- อื่นๆ ระบุ _____
- ช่วงอกค่อม _____
- ช่วงเอวแอ่นมาก _____

30. สังเกตลักษณะท่าทางทั่วไป ทางด้านหลัง

- ระดับบ่า _____
- ระดับสะโพก _____
- ระดับข้อเข่า _____
- ข้อเข่า _____
- ข้อเท้า _____
- เท้า _____
- การลงน้ำหนักขณะยืน (สังเกต + ถาม) _____
- อื่นๆ ระบุ _____

ตอนที่ 4 การตรวจร่างกาย : โดยให้ผู้ป่วยกอดเสื้อ

31. สังเกตลักษณะท่าทางทั่วไปขณะยืนตรงชิดกำแพง แขนแนบข้างลำตัว สันเท้าชิดกำแพง PT อยู่ทางด้านข้างและเอามือสอดเข้าบริเวณช่องว่างระหว่างหลังช่วงเอวกับกำแพง
- มือสอดเข้าช่องว่างได้อย่างสบาย ไม่มีช่องว่างเหลือ
  - มือสอดเข้าช่องว่างได้อย่างสบาย มีช่องว่างเหลืออยู่มาก
  - มือสอดเข้าช่องว่างไม่ได้ แต่มีช่องว่าง
  - ไม่มีช่องว่างเลย
32. สังเกตลักษณะกระดูกสันหลังในท่ายืนตัวตรง มือกอดอก PT ใช้นิ้วชี้/นิ้วกลางคลำปุ่มกระดูก (spinous process) ของกระดูกสันหลัง และแนวสะบัก (ตรวจกระดูกสันหลังคด)
- ปุ่มกระดูกทุกช่วงเป็นแนวตรงตลอด
  - ปุ่มกระดูกคดไปด้านขวาช่วง _____
  - ปุ่มกระดูกคดไปข้างซ้ายช่วง _____
  - มุมล่างของสะบัก _____
  - ความนูนของสะบักสองข้าง _____
  - อื่นๆ ระบุ _____
- ข้อ 33-35 ให้ผู้ป่วยอยู่ในท่านั่งตัวตรง เท้าติดพื้น มือสองข้างวางบนต้นขาตามสบาย
33. ทำเหมือนข้อ 32
- ปุ่มกระดูกทุกช่วงเป็นแนวตรง
  - ปุ่มกระดูกคดไปข้างขวาช่วง _____
  - ปุ่มกระดูกคดไปข้างซ้ายช่วง _____
  - มุมล่างของสะบัก _____
  - ความนูนของสะบักสองข้าง _____
  - อื่นๆ ระบุ _____
34. สังเกตขณะคลำผิวหนัง/เนื้อเยื่อชั้นผิว PT ใช้ฝ่ามือวางบนหลังแต่ละข้างและใช้ด้านหน้าของ นิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วนางคลำเป็นแนวขึ้นลงตั้งแต่ช่วงบ่าสองข้างจนถึงหลังช่วงล่าง พบว่า
- ไม่มีอาการเกร็งตัวของกล้ามเนื้อ
  - ไม่มีอาการ บวม
  - ไม่มีอาการ ร้อน
  - มีอาการเกร็งตัวของกล้ามเนื้อ บริเวณ _____
  - มีอาการ บวม บริเวณ _____
  - มีอาการ ร้อน บริเวณ _____
- ถามความรู้สึกขณะคลำว่าเป็นอย่างไร _____
- อื่นๆ ระบุ _____

35. สังเกตขณะทำการดึงผิวหนังกับเนื้อเยื่อชั้นลึก PT ใช้ด้านหน้าของนิ้วโป้ง นิ้วชี้ และนิ้วกลาง
ของมือทั้งสองข้างดึงผิวหนังขึ้นให้เป็นลูกคลื่นจากช่วงเอวจนถึงบ่าทั้งสองข้าง พบว่า

- ดึงผิวหนังทั้งสองข้างไม่ขึ้น *บริเวณ* _____
 — ดึงผิวหนังข้างขวาไม่ขึ้น *บริเวณ* _____
 — ดึงผิวหนังข้างซ้ายไม่ขึ้น *บริเวณ* _____
 — ดึงผิวหนังทั้งสองข้างขึ้นได้ลำบาก *บริเวณ* _____
 — ดึงผิวหนังข้างขวาขึ้นได้ลำบากกว่า *บริเวณ* _____
 — ดึงผิวหนังข้างซ้ายขึ้นได้ลำบากกว่า *บริเวณ* _____
 — ดึงผิวหนังขึ้นได้อย่างง่ายทุกช่วง
 ถามความรู้สึกขณะดึงว่าเป็นอย่างไร _____
 — อื่นๆ *ระบุ* _____

ข้อ 36-38 ให้ผู้ป่วยอยู่ในท่านอนคว่ำ ปลายขาพนมหมอน แขนแนบข้างลำตัว หันหน้าไปด้านหลัง
หรือหมอนหนุนใต้อก แขนยกขึ้นไว้ข้างศีรษะ

36. ทำเหมือนข้อ 34 พบว่า

- ไม่มีอาการเกร็งตัวของกล้ามเนื้อ _____
 — ไม่มีอาการ บวม _____
 — ไม่มีอาการ ร้อน _____
 — มีการเกร็งตัวของกล้ามเนื้อ *บริเวณ* _____
 — มีอาการ บวม *บริเวณ* _____
 — มีอาการ ร้อน *บริเวณ* _____

ถามความรู้สึกขณะคลำว่าเป็นอย่างไร _____
 — อื่นๆ *ระบุ* _____

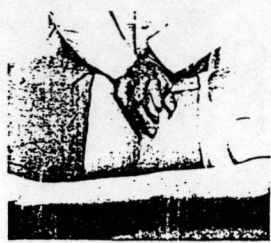
37. ทำเหมือนข้อ 35 พบว่า

- ดึงผิวหนังทั้งสองข้างไม่ขึ้น *บริเวณ* _____
 — ดึงผิวหนังข้างขวาไม่ขึ้น *บริเวณ* _____
 — ดึงผิวหนังข้างซ้ายไม่ขึ้น *บริเวณ* _____
 — ดึงผิวหนังทั้งสองข้างขึ้นได้ลำบาก *บริเวณ* _____
 — ดึงผิวหนังข้างขวาขึ้นได้ลำบากกว่า *บริเวณ* _____
 — ดึงผิวหนังข้างซ้ายขึ้นได้ลำบากกว่า *บริเวณ* _____
 — ดึงผิวหนังขึ้นได้อย่างง่ายทุกช่วง

ถามความรู้สึกขณะดึงว่าเป็นอย่างไร _____
 — อื่นๆ *ระบุ* _____

38. สังเกตขณะตรวจการเคลื่อนตัวของกระดูกสันหลัง PT ใช้สันมือด้านนิ้วก้อยของมือขวาวางบนปุ่มกระดูกสันหลัง (spinous process) และวางมือซ้ายบนมือขวา แล้วค่อยๆ กดลงไปที่ปุ่มกระดูกที่ระดับต่างๆ เป็นจังหวะช้าๆ โดยใช้วิธีถ่ายน้ำหนักตัว (ทำ mobilize ท่า PA) พบว่า

- ทกระดับมีการเคลื่อนตัว (mobility) ปกติ _____
- มีการเคลื่อนตัวของกระดูกสันหลังเพิ่มขึ้น ที่ระดับ _____
- มีการเคลื่อนตัวของกระดูกสันหลังลดลง ที่ระดับ _____
- ถามความรู้สึกขณะตรวจว่าเป็นอย่างไร _____
- อื่นๆ ระบุ _____

ข้อ 39-41 ให้ผู้ป่วยอยู่ในท่าอนหงาย ผ่าขมหูบนช่วงคอ/หมอนหนุนศีรษะให้ผู้ป่วยนอนแล้วสบาย มือกอดอก

39. สังเกตขณะตรวจความตึงตัวของกล้ามเนื้อเอียงสะโพก (hip flexor) ให้ผู้ป่วยงอเข้างอสะโพกของขาข้างหนึ่ง PT จับบริเวณหัวเข่าให้ขาอเข้าไปเต็มที่ สังเกตขาอีกข้างว่าเป็นอย่างไร และถามความรู้สึกว่าเป็นอย่างไร จากนั้นทำอีกข้าง พบว่า

- ขณะงอขาข้างขวา ขาข้างซ้าย ปกติ _____ ยกขึ้น _____
ความรู้สึก _____
- ขณะงอขาข้างซ้าย ขาข้างขวา ปกติ _____ ยกขึ้น _____
ความรู้สึก _____
- อื่นๆ ระบุ _____

40. สังเกตขณะตรวจความตึงตัวของกล้ามเนื้อเหยียดสะโพก (stretch gluteus muscles) ให้ผู้ป่วยงอเข้าขวาเข้ามา PT ใช้มือข้างหนึ่งจับบริเวณเข่าขวาของผู้ป่วยให้งอเข้ามามากๆ ร่วมกับกดลง เียงไปทางซ้ายมือ มืออีกข้างของ PT จับบริเวณเอวขวาของผู้ป่วยให้อยู่กับที่ ถามความรู้สึกว่าเป็นอย่างไร จากนั้นทำอีกข้าง พบว่า

- ขณะทำข้างขวา รู้สึก _____
- ขณะทำข้างซ้าย รู้สึก _____
- อื่นๆ ระบุ _____

41. สังเกตขณะตรวจความตึงตัวของกล้ามเนื้อบิดตัว (stretch trunk rotator muscle) ทำเหมือนข้อ 40 แต่ให้มืออีกข้างของ PT จับที่หัวไหล่ข้างเดียวกับที่งอขา และมือของ PT ข้างที่จับที่หัวเข่าของผู้ป่วยนั้นให้กดขาลงไปจนลำตัวมีการบิด ถามความรู้สึกว่าเป็นอย่างไร จากนั้นทำอีกข้าง พบว่า

- ขณะทำข้างขวา รู้สึก _____
- ขณะทำข้างซ้าย รู้สึก _____
- อื่นๆ ระบุ _____

42. ทำทางต่อไปนี้ ผู้ป่วยสามารถทำได้หรือไม่ และมีความรู้สึกอย่างไร

ทำทาง	ทำได้		ทำไม่ได้	ความรู้สึก			หมายเหตุ
	ปกติ	น้อยลง		ปวด	ตึง	สบาย	
<u>ทำนอน</u>							
— นอนหงาย ขาเหยียดตรง							
— นอนคว่ำ ขาเหยียดตรง							
— พลิกตะแคงตัวไปข้างซ้าย							
— พลิกตะแคงตัวไปข้างขวา							
<u>ทำลุกนั่ง</u>							
— ลุกนั่งทางด้านซ้าย							
— ลุกนั่งทางด้านขวา							
<u>ทำนั่งเหยียดขาบนเตียง</u>							
— นั่งเหยียดขาตรงทั้งสองข้าง							
— สันเท้าห่างกัน 1 คืบ หลังตรง							
— ก้มตัว ปลายนิ้วมือแตะละข้างแตะ							
— ปลายนิ้วเท้าแตะละข้าง							
<u>ทำนั่งตัวตรง เ้าคิดนั้น</u>							
— นั่งแอ่นตัว							
— นั่งก้มตัว							
— นั่งเอียงตัวไปข้างขวา							
— นั่งเอียงตัวไปข้างซ้าย							
— นั่งบิดตัวไปข้างขวา							
— นั่งบิดตัวไปข้างซ้าย							
<u>ทำยืน</u>							
— ยืนแอ่นตัว							
— ยืนก้มตัว ปลายนิ้วมือแตะนั้น							
— ยืนเอียงตัวไปข้างขวา							
— ยืนเอียงตัวไปข้างซ้าย							
— ยืนบิดตัวไปข้างขวา							
— ยืนบิดตัวไปข้างซ้าย							

คู่มือการใช้

แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต

สำหรับ

นักกายภาพบำบัดในการเก็บข้อมูลในผู้ป่วย Back Pain

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- คำชี้แจง** คู่มือนี้ประกอบด้วย 2 ตอน คือ
- ตอนที่ 1 คำอธิบายเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต
- ตอนที่ 2 เทคนิคและวิธีการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต

ตอนที่ 1 คำอธิบายเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต

แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตชนิดนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยที่มีอาการปวดกล้ามเนื้อหลัง เฉพาะในส่วนที่เป็นข้อมูลทั่วไปที่ได้จากการซักประวัติ สังเกต และการตรวจร่างกายอย่างง่าย ซึ่งสามารถที่จะแยกแยะประเภทผู้ป่วยที่มีอาการปวดกล้ามเนื้อ หลังจากสาเหตุใหญ่ๆ 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่มีสาเหตุการเกิดอาการที่ไม่เกี่ยวข้องกับกระดูกสันหลัง ได้แก่ อาการปวดที่เกิดจากปัญหาทางจิตใจ จากท่าทางในชีวิตประจำวันที่ไม่ดี จากการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ จากการเคลื่อนไหวที่ผิดท่าอย่างกะทันหัน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่มีสาเหตุการเกิดอาการที่เกี่ยวข้องกับกระดูกสันหลัง เนื่องจากกระดูกสันหลังมีความผิดปกติไปทำให้กล้ามเนื้อต้องทำงานมากกว่าปกติ จึงเกิดอาการปวดกล้ามเนื้อหลัง ได้แก่ อาการปวดที่เกิดจากกระดูกสันหลังคด (scoliosis) จากกระดูกสันหลังเสื่อม (spondylosis) จากหมอนรองกระดูกสันหลังเคลื่อน (prolapsed disc) จากอวัยวะภายใน (visceral organ)

ซึ่งข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตชนิดนี้ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทาง ในการสรุป-แยกแยะ-วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ นำมาวางแผนการรักษาและให้การรักษาทันที ภายใต้อาการปวดได้ เฉพาะในผู้ป่วยที่มีอาการปวดกล้ามเนื้อหลังจากกลุ่มที่ 1 เท่านั้น แต่ถ้าผู้ป่วยมีอาการปวดกล้ามเนื้อหลังจากสาเหตุในกลุ่มที่ 2 ผู้ใช้จะต้องทำการหาข้อมูลเพิ่มเติมโดยหาจาก ผลการตรวจเฉพาะทางแพทย์ เช่น ภาพถ่ายรังสี ผลการตรวจเลือด-ปัสสาวะ เป็นต้น และ ผลการตรวจด้วยวิธีการเฉพาะ คือ การตรวจพิเศษ (special test) เพื่อนำข้อมูลมายืนยัน ข้อมูลที่สงสัยและหาข้อสรุปในการสรุป-แยกแยะ-วิเคราะห์กลุ่มอาการของปัญหา จึงสามารถนำมา วางแผนการรักษาและให้การรักษาได้อย่างถูกต้อง

ตอนที่ 2 เทคนิคและวิธีการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต

นักกายภาพบำบัด (PT) ซึ่งเป็นผู้ใช้ควรทำตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ทำความเข้าใจเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตก่อน คือ แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตชนิดนี้ทั้งหมด 4 ตอน แต่ละตอนมีเนื้อหา ดังนี้

ตอนที่	เนื้อหา
1 ประวัติส่วนตัว	- วันที่ผู้ป่วยมาพบ ชื่อ-สกุล อายุ เพศ น้ำหนัก ส่วนสูง โรคประจำตัวของผู้ป่วย
2 ประวัติทั่วไป	- อาการสำคัญ - สาเหตุการเกิดอาการ - ลักษณะอาการ - การดำเนินอาการ - สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอาการ (การรักษาที่เคยได้รับ ลักษณะที่นอน)
3 ลักษณะทั่วไป	- ลักษณะการเคลื่อนไหว - ลักษณะรูปร่าง - การแสดงสีหน้า-ท่าทาง - ลักษณะท่าทางขณะนั่ง ยืน เดิน
4 การตรวจร่างกาย	- การตรวจลักษณะส่วนโค้ง (curve) ของกระดูกสันหลัง - การตรวจแนวกระดูกสันหลัง - การตรวจการเคลื่อนตัวของกระดูกสันหลัง (mobilization) - การตรวจลักษณะเนื้อเยื่อชั้นผิว (palpation) - การตรวจลักษณะเนื้อเยื่อชั้นลึก (skin rolling / picking up) - การตรวจความตึงตัวของกล้ามเนื้อ (passive stretching) - การตรวจการเคลื่อนไหวในท่าต่างๆ

2. เทคนิคและวิธีการที่ใช้ในการหาข้อมูลแต่ละตอน

ตอนที่	วิธีการ	เทคนิค
1	- การสัมภาษณ์ - จากแฟ้มประวัติ	- PT ทำการสัมภาษณ์ผู้ป่วยก่อน ข้อมูลส่วนที่ผู้ป่วยไม่ทราบหรือจำไม่ได้ให้หาจากแฟ้มประวัติ
2	- การสัมภาษณ์ - การสังเกต	- PT ทำการสัมภาษณ์ผู้ป่วยเป็นลำดับทีละข้อ โดยขณะที่ทำการสัมภาษณ์ PT ต้องสังเกตผู้ป่วยด้วยว่า 1. ผู้ป่วยลักษณะการแสดงออก / ปฏิกริยาอย่างไร 2. ผู้ป่วยใช้ภาษา / คำอย่างไร และขณะที่สัมภาษณ์นั้น PT ต้อง 1. พยายามปรับภาษาที่ใช้ให้เข้ากับภาษาที่ผู้ป่วยใช้ โดยเฉพาะคำที่ผู้ป่วยใช้บอกอาการ คือ คำว่า "เจ็บ / ปวด" ในผู้ป่วยบางคนอาจต้องใช้ทั้งสองคำสลับกันไป 2. พยายามหาวิธีการถามคำถามที่จะทำให้ผู้ป่วยเล่า/บอกข้อมูลที่ต้องการ - ถ้าผู้ป่วยพูดน้อย PT ต้องพยายามป้อนคำถามอย่างต่อเนื่อง - ถ้าผู้ป่วยพูดมาก PT ต้องพยายามยุติ เมื่อได้ข้อมูลที่ต้องการแล้ว และป้อนคำถามต่อไปอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ให้ผู้ป่วยรู้สึกอย่างไร แต่ถ้าผู้ป่วยไม่เล่าข้อมูลที่ต้องการ PT ต้องถามคำถามเดิมอีก และพยายามให้ผู้ป่วยตอบ แต่ถ้ารู้สึกว่าคุณพูดไม่ถูก ควรถามคำถามต่อไปก่อน แล้วจึงมาถามคำถามนั้นในตอนท้าย (ถ้ายังไม่ได้ข้อมูลนั้น) 3. ตั้งวัตถุประสงค์ว่า คำถามแต่ละคำถามต้องการอะไร เพื่อให้ได้รายละเอียดตามที่ต้องการ 4. แปลความข้อมูลที่ได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อสรุปข้อมูลที่ได้เป็นช่วงๆ และนำไปเป็นข้อมูลที่จะใช้ในการตรวจร่างกาย ยืนยันข้อมูลที่สงสัย

ตอนที่	วิธีการ	เทคนิค
3	- การสังเกต - การสัมภาษณ์	- PT ทำการสังเกตผู้ป่วยเพื่อหาข้อมูลในตอนนี้ตั้งแต่ผู้ป่วยเริ่มเข้ามาพบจนกระทั่ง PT ทำการสัมภาษณ์ในตอนี่ 2 โดยสังเกตเป็นลำดับขั้นตอน คือ ลักษณะการมา รุปร่าง การแสดงสีหน้า-ท่าทาง (ซึ่งถ้าผู้ป่วยเป็นมากจนไม่สามารถลุกนั่งได้ PTไม่ต้องสังเกตลักษณะในท่านั่ง ยืน เดิน) ลักษณะการนั่ง-การเดิน และทำการสังเกตลักษณะท่าทางขณะนั่ง ยืน เดิน อย่างละเอียดอีกครั้งในตอนี่ ซึ่ง PT จะต้อง 1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการสังเกตว่าจะสังเกตอะไร ทำใด และต้องการรายละเอียดอะไรบ้าง 2. มีความมั่นใจวิเคราะห์ในการสังเกตเพื่อหารายละเอียดของสิ่งที่กำลังสังเกต 3. แปลความหมายว่าลักษณะที่สังเกตนั้นปกติ/ผิดปกติ และผิดปกติอย่างไร ที่ใด โดยคิดเปรียบเทียบกับลักษณะปกติ เช่น PT จะสังเกตลักษณะท่าทางของผู้ป่วยในท่านั่งทางด้านหลัง โดยที่จะสังเกตระดับบ่า สะโพก ลักษณะการนั่ง การลงน้ำหนัก PT ต้องเริ่มสังเกตโดยไปยืนด้านหลังของผู้ป่วย ระยะห่างพอสมควร (ประมาณ 1 เมตร) และให้สายตาอยู่ในระดับของสิ่งที่สังเกตที่สูงที่สุด คือ ระดับบ่า เริ่มสังเกตจากสิ่งที่สูงที่สุดลงไปจนถึงสิ่งที่อยู่ระดับล่างที่สุดที่จะสังเกต คือ ระดับบ่า และระดับสะโพก จากนั้นสังเกตการนั่งว่านั่งเอียงตัวหรือไม่ ซึ่งจะทำให้พอทราบได้ว่ามีการลงน้ำหนักอย่างไร และถามผู้ป่วยเพื่อให้แน่ชัดว่ามีการลงน้ำหนักขณะนั่งอย่างไร เป็นต้น

ตอนท้าย	วิธีการ	เทคนิค
4	- การคลำ - การดึงผิวหนัง - การกดกระดูกสันหลัง - การยืดกล้ามเนื้อ - การสังเกต - การสัมภาษณ์	- PT ต้องทำการสังเกตและการสัมภาษณ์ร่วมไปขณะที่ทำการตรวจ โดย PT จะต้อง 1. อธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจก่อนที่กำลังจะทำอะไร เพื่ออะไร และทำอย่างไร 2. ตั้งวัตถุประสงค์ว่าการตรวจแต่ละอย่างต้องการข้อมูลอะไร จากนั้นสังเกตและถามในสิ่งที่ต้องการ 3. ทำการตรวจในขีดจำกัดของผู้ป่วย ซึ่งจะต้องไม่ทำให้ผู้ป่วยมีอาการมากขึ้น / เกิดอันตรายกับผู้ป่วย และจะต้องถามผู้ป่วยตลอดเวลาว่าเป็นอย่างไร ร่วมกับสังเกตสีหน้าผู้ป่วยขณะทำการตรวจ 4. ใช้วิธีการถามผู้ป่วยก่อนว่าเคยทำท่าทางในข้อ 42 มาก่อนหรือไม่ ถ้าเคยทำมีอาการอย่างไร ทำได้หรือไม่ แต่ถ้าไม่เคยทำ หรือ PT ไม่แน่ใจในท่าไหน ให้ผู้ป่วยทำให้ดู PT สังเกตลักษณะที่ผู้ป่วยทำว่าทำได้หรือไม่อย่างไร และถามความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะนั้นว่าเป็นอย่างไร 5. แปลความหมายข้อมูลที่ได้ว่าผิดปกติหรือไม่ มาก-น้อยเท่าใด ลักษณะเป็นอย่างไร โดยคิดเทียบกับคนปกติหรือซักถามจากผู้ป่วยว่าปกติทำได้แค่ไหน การทำครั้งนี้ทำได้เท่าปกติหรือไม่ อย่างไร

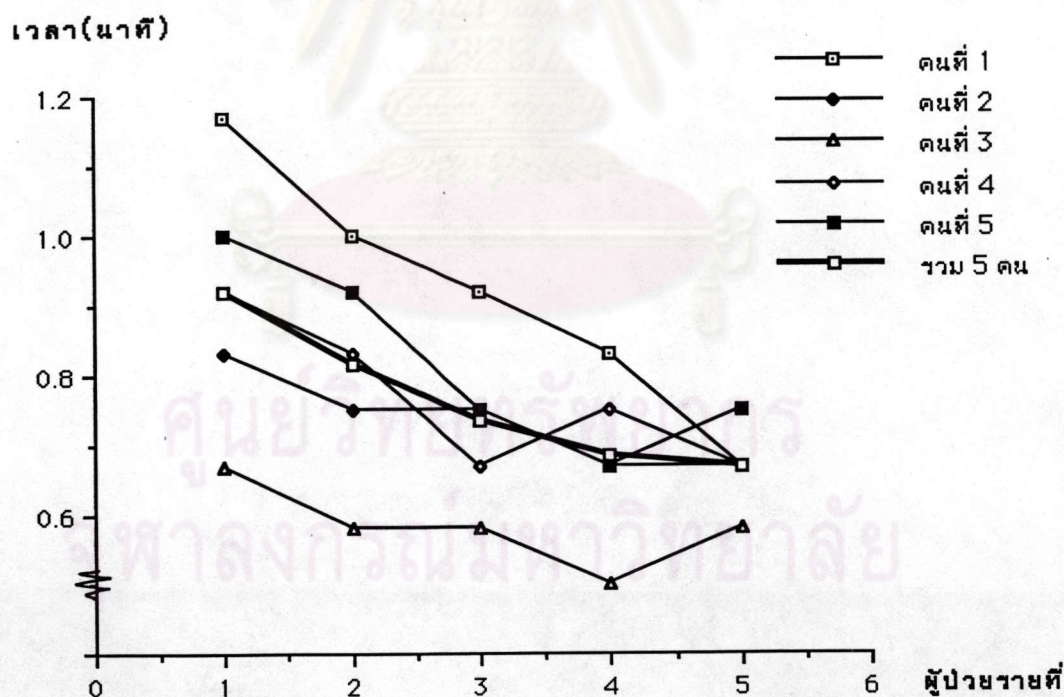
3. เช็คข้อมูลที่หาได้ลงในแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตตามสภาพความเป็นจริงของผู้ป่วยทั้งหมด ซึ่งบางข้ออาจมีหลายคำตอบ บางข้ออาจมีเพียงคำตอบเดียว

ตอนที่ 3 เวลาที่นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ใช้ในการเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต

จากการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต ของนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ จำนวน 5 คน กับผู้ป่วย จำนวน 25 ราย โดยให้นักกายภาพบำบัดแต่ละคนใช้กับผู้ป่วย วันละ 1 ราย เป็นเวลา 5 วัน และผู้วิจัยได้จับเวลาขณะที่นักกายภาพบำบัดแต่ละคนใช้กับผู้ป่วยแต่ละราย เพื่อแสดงถึง การใช้เวลาของนักกายภาพบำบัดคนที่ 1 ถึงคนที่ 5 ในผู้ป่วยแต่ละราย ในการหาข้อมูลแต่ละตอน ผู้วิจัยจึงได้นำผลที่ได้มาเปรียบเทียบเวลาในตอนที่ 1, 2, 3, 4 และรวม 4 ตอนที่ นักกายภาพบำบัดแต่ละคนใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 ได้ผลดังกราฟที่ 1-5

กราฟที่ 1 เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 1 ของนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์คนที่ 1 ถึงคนที่ 5 จากการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต

จากกราฟแสดงถึง เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 1 จากผู้ปวยรยาที่ 2 ของนัก
 กายภาพบำบัดทุกคน มีค่าลดลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรยาที่ 1

เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรยาที่ 3 ของนักกายภาพบำบัด
 ส่วนใหญ่ (3คน) มีค่าลดลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรยาที่ 2 และส่วนน้อย (2คน)
 มีค่าไม่เปลี่ยนแปลง

เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรยาที่ 4 ของนักกายภาพบำบัด
 ส่วนใหญ่ (4คน) มีค่าลดลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรยาที่ 3 และส่วนน้อย (1คน)
 มีค่าเพิ่มขึ้น

เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรยาที่ 5 ของนักกายภาพบำบัด
 ส่วนใหญ่ (3คน) มีค่าลดลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรยาที่ 4 และส่วนน้อย (2คน)
 มีค่าเพิ่มขึ้น

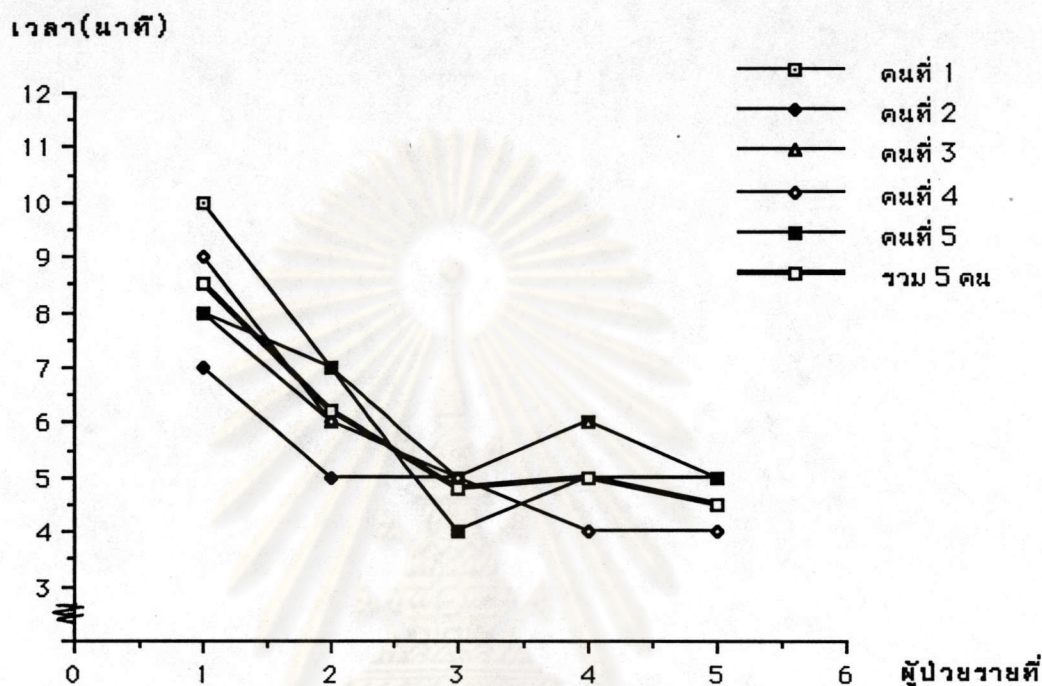
เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักกายภาพบำบัดทั้ง 5 คน มี
 ค่าลดลงในผู้ปวยรยาที่ 2, 3, 4, 5

ซึ่งจะเห็นได้ว่า เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในตอนที่ 1 ของนักกายภาพบำบัดทุกคนใน
 ผู้ปวยรยาที่ 2, 3 มีแนวโน้มลดลง ในผู้ปวยรยาที่ 4, 5 ส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลง

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักกายภาพบำบัดทั้ง 5 คน มี
 แนวโน้มลดลงอย่างชัดเจนในผู้ปวยรยาที่ 2, 3, 4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กราฟที่ 2 เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 2 ของนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์คนที่ 1 ถึงคนที่ 5 จากการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต

จากกราฟแสดงถึง เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 2 จากผู้ปวยรายที่ 2 ของนักกายภาพบำบัดทุกคน มีค่าลดลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายที่ 1

เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายที่ 3 ของนักกายภาพบำบัดส่วนใหญ่(4คน) มีค่าลดลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายที่ 2 และส่วนน้อย(1คน) มีค่าไม่เปลี่ยนแปลง

เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายที่ 4 ของนักกายภาพบำบัดส่วนใหญ่(3คน) มีค่าเพิ่มขึ้นจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายที่ 3 และส่วนน้อย(2คน) มีค่าลดลง

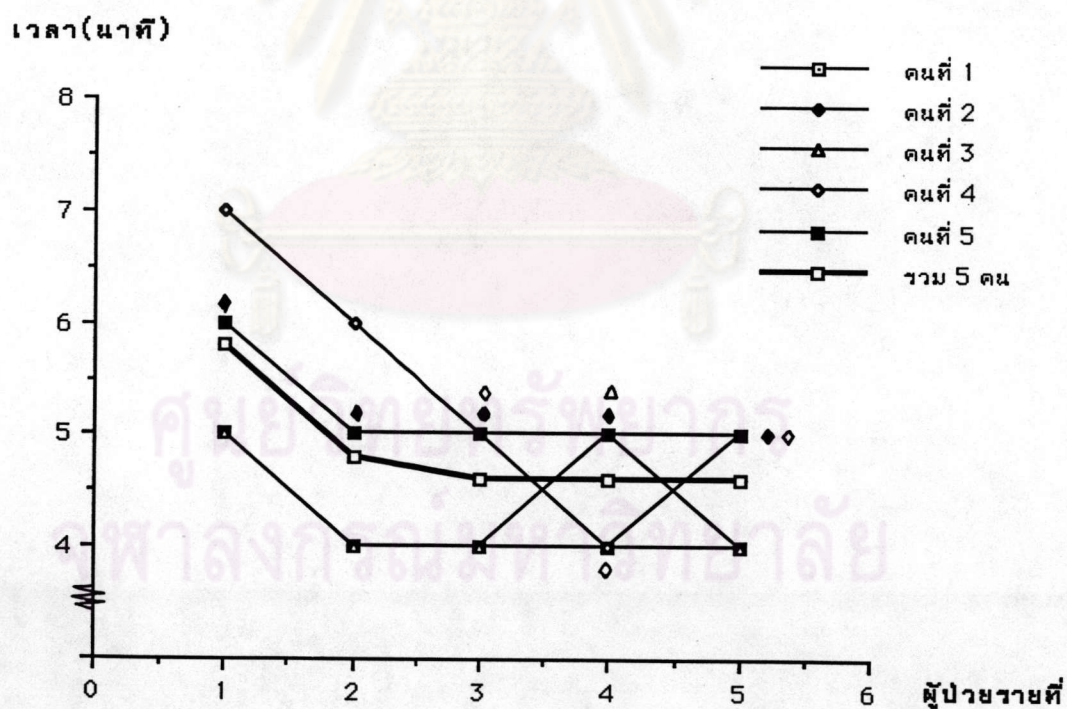
เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายที่ 5 ของนักกายภาพบำบัดส่วนใหญ่(3คน) มีค่าไม่เปลี่ยนแปลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายที่ 4 และส่วนน้อย(2คน) มีค่าน้อยลง

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักกายภาพบำบัดทั้ง 5 คน มีค่าลดลงในผู้ป่วยรายที่ 2,3 มีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในผู้ป่วยรายที่ 4 และมีค่าลดลงเล็กน้อยในผู้ป่วยรายที่ 5

ซึ่งจะเห็นได้ว่า เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในตอนที่ 2 ของนักกายภาพบำบัดทุกคนในผู้ป่วยรายที่ 2,3 มีแนวโน้มลดลง ในผู้ป่วยรายที่ 4 ส่วนใหญ่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และในผู้ป่วยรายที่ 5 ส่วนใหญ่มีแนวโน้มคงที่

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักกายภาพบำบัดทั้ง 5 คน มีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจนในผู้ป่วยรายที่ 2,3 และค่อนข้างคงที่ในผู้ป่วยรายที่ 4,5

กราฟที่ 3 เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 3 ของนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์คนที่ 1 ถึงคนที่ 5 จากการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต

จากกราฟแสดงถึง เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 3 จากผู้ป่วยรายที่ 2 ของนักกายภาพบำบัดทุกคน มีค่าลดลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยรายที่ 1

เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายที่ 3 ของนักรายภาพบำบัดส่วนใหญ่(4คน)มีค่าไม่เปลี่ยนแปลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายที่ 2 และส่วนน้อย (1คน) มีค่าลดลง

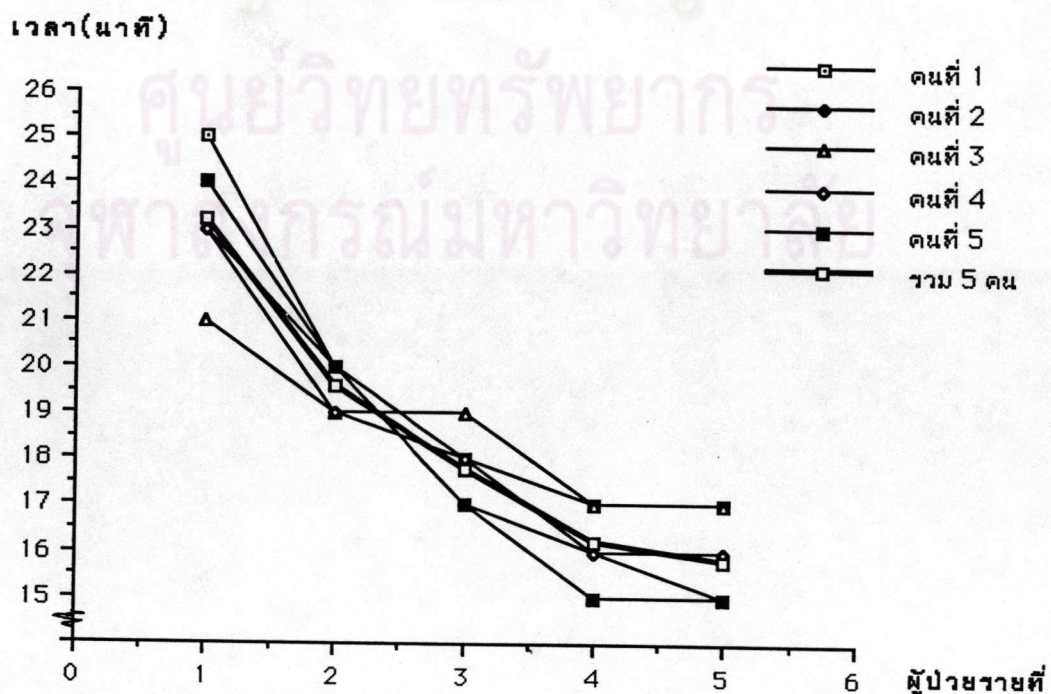
เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายที่ 4, 5 ของนักรายภาพบำบัดส่วนใหญ่ (3คน) มีค่าไม่เปลี่ยนแปลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายที่ 3, 4 บางคน(1คน) มีค่าเพิ่มขึ้น และบางคน(1คน) มีค่าลดลง

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักรายภาพบำบัดทั้ง 5 คน มีค่าลดลงในผู้ปวยรายที่ 2,3 และมีค่าคงที่ในผู้ปวยรายที่ 4,5

ซึ่งจะเห็นได้ว่า เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในตอนที่ 3 ของนักรายภาพบำบัดทุกคนในผู้ปวยรายที่ 2 มีแนวโน้มลดลง ในผู้ปวยรายที่ 3 มีแนวโน้มคงที่ ในผู้ปวยรายที่ 4,5 ส่วนใหญ่มีแนวโน้มคงที่

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักรายภาพบำบัดทั้ง 5 คน มีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจนในผู้ปวยรายที่ 2 และคงที่ ในผู้ปวยรายที่ 4,5

กราฟที่ 4 เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 4 ของนักรายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์คนที่ 1 ถึงคนที่ 5 จากการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต

จากกราฟแสดงถึง เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 4 จากผู้ปวยรรายที่ 2,4 ของนักกายภาพบำบัดทุกคน มีค่าลดลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรรายที่ 1,3

เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรรายที่ 3 ของนักกายภาพบำบัดส่วนใหญ่(4คน) มีค่าลดลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรรายที่ 2 และส่วนน้อย(1คน) มีค่าไม่เปลี่ยนแปลง

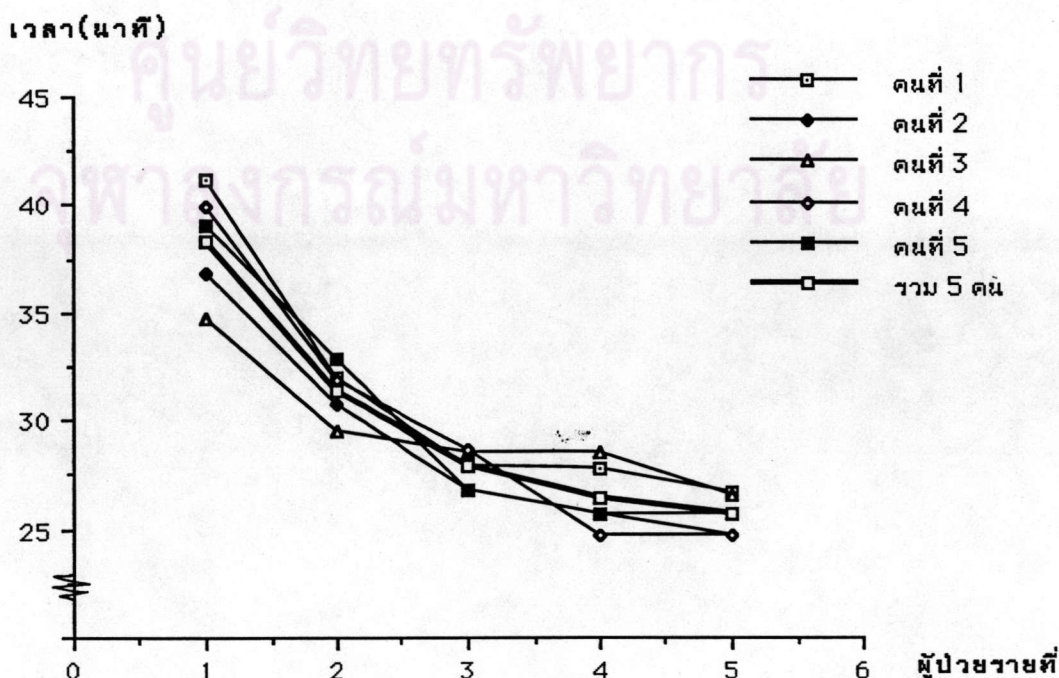
เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรรายที่ 5 ของนักกายภาพบำบัดส่วนใหญ่(4คน) มีค่าไม่เปลี่ยนแปลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรรายที่ 4 และส่วนน้อย(1คน) มีค่าลดลง

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักกายภาพบำบัดทั้ง 5 คน มีค่าลดลงในผู้ปวยรรายที่ 2,3,4,5

ซึ่งจะเห็นได้ว่า เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในตอนที่ 4 ของนักกายภาพบำบัดทุกคนในผู้ปวยรรายที่ 2,3,4 มีแนวโน้มลดลง และในผู้ปวยรรายที่ 5 มีแนวโน้มคงที่

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักกายภาพบำบัดทั้ง 5 คน มีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจนในผู้ปวยรรายที่ 2,3,4 และค่อนข้างคงที่ในผู้ปวยรรายที่ 5

กราฟที่ 5 เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลรวม 4 ตอนของนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์คนที่ 1 ถึงคนที่ 5 จากการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต

จากกราฟแสดงถึง เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลรวม 4 ตอน จากผู้ปวยรายนที่ 2,3 ของ นักกายภาพบำบัดทุกคน มีค่าลดลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายนที่ 1,2

เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายนที่ 4 ของนักกายภาพบำบัด ส่วนใหญ่(3คน) มีค่าลดลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายนที่ 3 และส่วนน้อย(2คน) มีค่าไม่เปลี่ยนแปลง

เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายนที่ 5 ของนักกายภาพบำบัด ส่วนใหญ่(3คน) มีค่าลดลงจากเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ปวยรายนที่ 4 และส่วนน้อย(2คน) มีค่าไม่เปลี่ยนแปลง

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักกายภาพบำบัดทั้ง 5 คน มี ค่าลดลงอย่างชัดเจนในผู้ปวยรายนที่ 2,3,4,5

ซึ่งจะเห็นได้ว่า เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลรวม 4 ตอน ของนักกายภาพบำบัดทุกคนใน ผู้ปวยรายนที่ 2,3 มีแนวโน้มลดลง ในผู้ปวยรายนที่ 4 ส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลง และในผู้ปวยรายนที่ 5 มีแนวโน้มคงที่

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักกายภาพบำบัดทั้ง 5 คน มี แนวโน้มลดลงอย่างชัดเจนในผู้ปวยรายนที่ 2,3,4 และค่อนข้างคงที่ในผู้ปวยรายนที่ 5

จากกราฟที่ 1 ถึง 5 แสดงให้เห็นว่า เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักกายภาพบำบัด ที่ไม่มีประสบการณ์แต่ละคนจากผู้ปวยรายนที่ 1 ถึงรายนที่ 5 ในแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตตอนที่ 1,2,3,4 และรวม 4 ตอน มีแนวโน้มเหมือนกันในทุกตอน คือ ในผู้ปวยรายนที่ 2,3 เวลาที่ใช้ มีแนวโน้มลดลง และในผู้ปวยรายนที่ 5 เวลาที่ใช้มีแนวโน้มคงที่

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักกายภาพ บำบัดทั้ง 5 คนจากผู้ปวยรายนที่ 1 ถึงรายนที่ 5 ในแต่ละตอน มีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจนในผู้ปวย รายนที่ 2,3 และค่อนข้างคงที่ในผู้ปวยรายนที่ 5

ตอนที่ 4 ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและการสัมภาษณ์นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ในการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต โดยผู้วิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตและที่นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์จำนวน 5 คน ใช้เครื่องมือกับผู้ป่วย จำนวน 25 ราย และทำการสัมภาษณ์หลังการใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ ความคล่องแคล่วและความชำนาญในการใช้เครื่องมือ ความสามารถในการหาข้อมูล ความสนใจในพฤติกรรมของผู้ป่วยและเรื่องราวเกี่ยวกับอาการต่างๆที่ผู้ป่วยบอกระหว่างทำการเก็บข้อมูล ได้ผลดังตารางที่ 7, 8, 9

ตารางที่ 7 ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต ในเรื่อง ความคล่องแคล่วและความชำนาญในการใช้เครื่องมือ

ข้อมูลจาก	ข้อมูลที่ได้
การสังเกต	- ในผู้ป่วยรายแรก นักกายภาพบำบัดทุกคนอ่านตามแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตทีละข้อก่อนทำการเก็บข้อมูลโดยการถามหรือการสังเกตในผู้ป่วยทุกคน และการใช้เครื่องมือไม่ค่อยคล่อง ต้องพลิกไปพลิกมา - ในผู้ป่วยรายที่ 2, 3 นักกายภาพบำบัดทุกคนเริ่มอ่านแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตน้อยลง คือ เหลือบคุเนื้อหาแล้วถามหรือสังเกตได้โดยไม่ต้องอ่านตามคำถามทีละข้อ นอกจากบางครั้งไม่สามารถแปลคำตอบที่ผู้ป่วยบอกได้ จึงต้องอ่านคำตอบทีละข้อและถามผู้ป่วยว่าใช่หรือไม่ใช่ในตอนที่ 1, 2 สำหรับตอนที่ 3, 4 นักกายภาพบำบัดยังต้องอ่านแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตก่อนทำการสังเกตหรือตรวจอยู่อย่างมาก แต่สังเกตเห็นว่าคล่องกว่าการใช้ในผู้ป่วยรายแรก

ข้อมูลจาก	ข้อมูลที่ได้
การสังเกต การสัมภาษณ์	- ในผู้ปวยรายที่ 4,5 นักกายภาพบำบัดทุกคนเริ่มซักถามผู้ปวยได้ทันที โดยเพียงแต่ใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตเป็นแนวทางในการเก็บข้อมูลตอนที่ 1 ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 2 นักกายภาพบำบัดทุกคนดูแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตและซักถามไปได้เรื่อยๆ ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 3 นักกายภาพบำบัดทุกคนเพียงแต่ดูแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตแล้วทำการสังเกตและเช็คคำตอบได้เร็วขึ้น และในการเก็บข้อมูลตอนที่ 4 นักกายภาพบำบัดทุกคนดูแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตแล้วทำการตรวจ มีการอธิบายและซักถามร่วมไปด้วยขณะทำการตรวจตลอดเวลา และสังเกตเห็นว่าในการเก็บข้อมูลในทุกตอนของผู้ปวยรายที่ 4 กับ 5 มีความชำนาญไม่แตกต่างกัน - ในผู้ปวยรายแรก นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกว่า การใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตในการเก็บข้อมูลในทุกตอน ต้องอ่านคำถามทีละข้อ ทำให้รู้สึกเสียเวลามากและบางช่วงค่อนข้างสับสน โดยเฉพาะการเก็บข้อมูลในตอนที่ 3,4 ต้องมาคิดว่า สิ่งที่เกิดได้คืออะไรหรือสิ่งที่ตรวจได้คืออะไร จะบันทึกคำตอบลงในแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตอย่างไร จึงทำให้รู้สึกเสียเวลามาก - ในผู้ปวยรายที่ 2,3 นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกว่าการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตในการเก็บข้อมูลตอนที่ 1,2 รู้สึกว่าถามได้คล่องขึ้น โดยไม่ต้องอ่านคำถามทีละข้อ สามารถถามคำถามไปได้เรื่อยๆโดยดูแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตประกอบบ้าง และมีบางข้อที่ไม่สามารถเช็คคำตอบทันทีที่ต้องมาถามคำตอบทีละข้อแล้วย้อนถามผู้ปวยว่าใช่หรือไม่ ทำให้เสียเวลา สำหรับการเก็บข้อมูลตอนที่ 3,4 นักกายภาพบำบัดทุกคน บอกว่า มีบางช่วงที่ต้องอ่านคำถามทีละข้อก่อนที่จะทำการสังเกต

ข้อมูลจาก	ข้อมูลที่ได้
การสัมภาษณ์	หรือตรวจร่างกาย เพราะยังจำเนื้อหาไม่ได้ว่าต้องสังเกตหรือตรวจอะไรและต้องตอบด้วยว่าจะบันทึกสิ่งที่เห็นหรือผู้ป่วยบอกลงไป ในแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตว่าอย่างไร เริ่มรู้สึกว่า การใช้เริ่มมีความชำนาญในผู้ป่วยรายที่ 3 - ในผู้ป่วยรายที่ 4,5 นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกว่าการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตในการเก็บข้อมูลตอนที่ 1,2 สามารถใช้ได้อย่างชำนาญโดยการถามคำถามไปเรื่อยๆอย่างต่อเนื่องและเพียงซ้ำเล็งมองคำถามเท่านั้น เพราะเริ่มจำข้อความในคำถามได้ มีบางข้อที่เวลาจะเช็คคำตอบต้องมาดูคำตอบที่ละเอียดแล้วย้อนถามผู้ป่วย แต่เป็นเพียงส่วนน้อยจึงไม่ค่อยรู้สึกเสียเวลา สำหรับการเก็บข้อมูลในตอนที่ 3,4 นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกว่าใช้ได้คล่องขึ้น สามารถสังเกตและตรวจร่างกายได้เร็วขึ้น เพราะเริ่มจำสิ่งที่จะสังเกตหรือตรวจได้ มีบางช่วงที่ต้องตอบที่จะบันทึกด้วยว่าจะบันทึกอะไรลงในแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต แต่ไม่ทำให้เสียเวลา และในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยรายที่ 4 รู้สึกว่ามีความชำนาญเพิ่มขึ้นจากผู้ป่วยรายที่ 3 เล็กน้อย ส่วนในผู้ป่วยรายที่ 4 และ 5 ไม่รู้สึกว่าความชำนาญในการเก็บข้อมูลแตกต่างกัน

จากตารางจะเห็นได้ว่า นักกายภาพบำบัดทุกคน สามารถใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตในการเก็บข้อมูลได้คล่องและเร็วขึ้นเรื่อยๆ ในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 และรู้สึกว่ามีความชำนาญในผู้ป่วยรายที่ 3

ตารางที่ 8 ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต ในเรื่อง ความสามารถในการหาข้อมูล

ข้อมูลจาก	ข้อมูลที่ได้
การสังเกต	- ในผู้ป่วยรายแรก นักกายภาพบำบัดทุกคนหาข้อมูลในทุกตอนได้โดยการอ่านตามคำถามที่ละเอียด บางครั้งต้องถามผู้ป่วยจากการอ่านคำตอบที่ละเอียด ไม่ค่อยสนใจสังเกตพฤติกรรมหรือสิ่งที่ผู้ป่วยพยายามจะบอก และเป็นการซักถามที่ดูเป็นการถามที่เจาะจง เพื่อให้ได้คำตอบจากที่ต้องการซักถามอย่างเดียว บางครั้งนักกายภาพบำบัดจะแสดงท่าทางหงุดหงิดในช่วงการหาข้อมูลตอนที่ 3, 4 เพราะต้องเสียเวลาอธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจเมื่อเห็นว่าผู้ป่วยเริ่มรู้สึกสับสน - ในผู้ป่วยรายที่ 2,3 นักกายภาพบำบัดทุกคนหาข้อมูลในตอนที่ 1,2 ได้โดยการอ่านคำถามที่ละเอียดอย่างรวดเร็วและมองหน้าผู้ป่วยขณะทำการซักถาม สนใจฟังสิ่งที่ผู้ป่วยพยายามจะบอกมีการป้อนคำถามกลับ ทำการซักถามได้อย่างต่อเนื่องและดูเหมือนคุยกัน แต่ในการหาข้อมูลตอนที่ 3,4 นักกายภาพบำบัดทุกคนยังอ่านคำถามที่ละเอียดบ้างในบางช่วง มีการซักถามขณะทำการสังเกต และมีการสังเกต ซักถาม ร่วมไปขณะทำการตรวจร่างกาย เริ่มอธิบายให้ผู้ป่วยฟังก่อนว่าจะทำอะไรและให้ผู้ป่วยทำอย่างไร จึงคิดว่าผู้ป่วยไม่ค่อยสับสน - ในผู้ป่วยรายที่ 4,5 นักกายภาพบำบัดทุกคนหาข้อมูลในตอนที่ 1,2 ได้โดยไม่ต้องอ่านคำถามที่ละเอียดมีการถามคำถามได้อย่างต่อเนื่อง มองหน้าผู้ป่วยขณะซักถาม และนักกายภาพบำบัดสามารถหาคำตอบได้หลังจากซักถามโดยไม่ต้องอ่านคำตอบที่ละเอียด และในการหาข้อมูลตอนที่ 3,4 นักกายภาพบำบัดทุกคนซักถามผู้ป่วยไปด้วยขณะที่ทำการสังเกต และตรวจร่างกาย มีความสนใจท่าทางที่ผู้ป่วยแสดงออกมาขณะตรวจ

ข้อมูลจาก	ข้อมูลที่ได้
การสังเกต การสัมภาษณ์	ร่างกาย และแสดงท่าทางว่าพยายามคิดตามสิ่งที่ผู้ป่วยบอกเพื่อนำมาบันทึกคำตอบในแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต และสังเกตเห็นว่าความสามารถในการหาข้อมูลในทุกตอนของนักกายภาพบำบัดทุกคนจากผู้ป่วยรายที่ 4 และ 5 ไม่แตกต่างกัน - การหาข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตในตอนที่ 1 นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกว่า การหาข้อมูลในผู้ป่วยแต่ละรายนั้นไม่มีความแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะข้อมูลที่ทำการหาเป็นข้อมูลที่ค้นหาได้ตรงๆ แต่มักเสียเวลาขณะเขียนคำตอบในเรื่องการเขียนคำตอบ และจากที่ไม่ชำนาญในการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตมากกว่า ซึ่งอาจทำให้การหาข้อมูลในผู้ป่วยรายแรกๆอาจใช้เวลานานกว่าผู้ป่วยรายต่อไป - การหาข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตในตอนที่ 2 นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกว่าคำถามส่วนใหญ่สามารถหาข้อมูลจากผู้ป่วยแต่ละรายได้และใช้เวลาแตกต่างกันในผู้ป่วยแต่ละราย ขึ้นกับความชำนาญในการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตกับความซับซ้อนของอาการของผู้ป่วย เพราะผู้ป่วยบางรายอาจสับสน ทำให้ข้อมูลที่得不สามารถเช็คคำตอบได้อย่างตรงๆ ต้องถามคำตอบทีละข้อจึงทำให้เสียเวลาบ้าง โดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวกับสาเหตุการเกิดอาการ บริเวณที่เป็น เวลาที่เริ่มมีอาการ ลักษณะการเกิดอาการ และความรู้สึกขณะมีอาการ คือข้อที่ 10-12, 15-16, 19 แต่ถ้ามีความชำนาญในการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตมากแล้ว การหาข้อมูลจะทำได้อย่างรวดเร็วถึงแม้ว่าผู้ป่วยจะมีอาการซับซ้อน ฉะนั้นการหาข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 จะเร็วขึ้นเรื่อยๆ และหาได้อย่างคล่องในผู้ป่วยรายที่ 4

ข้อมูลจาก	ข้อมูลที่ได้
การสัมภาษณ์	- การหาข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตในตอนที่ 3 นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกว่าคำถามส่วนใหญ่สามารถหาข้อมูลจากผู้ป่วยแต่ละรายได้และใช้เวลาแตกต่างกันในผู้ป่วยแต่ละราย ขึ้นกับ ความชำนาญในการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตกับความซับซ้อนของลักษณะท่าทางของผู้ป่วยร่วมกับอาการที่เป็น เพราะผู้ป่วยบางรายอาจถูกรบกวนจากอาการที่เป็นมากทำให้ท่าทางที่แสดงออกนั้นสังเกตได้ยาก และการแปลข้อมูลเพื่อนำมาใช้คำตอบทำได้ยากขึ้นด้วย จึงอาจทำให้เสียเวลา โดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะท่าทางในท่านั่ง ยืน เดิน คือ ข้อที่ 26-30 แต่ถ้ามีความชำนาญในการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตมากแล้ว การหาข้อมูลจะทำได้อย่างรวดเร็วถึงแม้จะสังเกตท่าทางได้ลำบาก ฉะนั้นการหาข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 จะเร็วขึ้นเรื่อยๆ และหาได้อย่างคล่องในผู้ป่วยรายที่ 4 - การหาข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตในตอนที่ 4 นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกว่าคำถามส่วนใหญ่สามารถหาข้อมูลจากผู้ป่วยในแต่ละรายได้และใช้เวลาแตกต่างกันในผู้ป่วยแต่ละราย ขึ้นกับความชำนาญในการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต กับอาการที่เป็นและสภาพจิตใจของผู้ป่วย เพราะขณะทำการตรวจร่างกายต้องใช้ความรู้สึกของผู้ป่วยที่บอกมานั้นมาแปลผลที่ตรวจได้และนำมาใช้คำตอบ คำตอบที่ได้จึงอาจไม่ใช่สิ่งที่ผู้ป่วยรู้สึกจริง จึงต้องพยายามถามผู้ป่วยและแปลผลเพื่อนำมาใช้คำตอบให้ได้ตรงกับอาการที่แท้จริงของผู้ป่วย บางครั้งจึงรู้สึกเสียเวลา โดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตรวจการเคลื่อนไหวของกระดูกสันหลังและการตรวจความตึงตัวของกล้ามเนื้อข้อ 38-41

ข้อมูลจาก	ข้อมูลที่ได้
การสัมภาษณ์	แต่ถ้ามีความชำนาญในการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตและการตรวจร่างกายมากแล้ว การหาข้อมูลจะทำได้อย่างรวดเร็วและตรวจร่างกายได้อย่างมีระบบ ขั้นตอน ถึงแม้ผู้ป่วยจะมีสภาพจิตใจที่ไม่ปกติ ฉะนั้นการหาข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 จะหาได้ดีขึ้นเรื่อยๆ และทำการหาข้อมูลได้อย่างต่อเนื่อง มีระบบ ขั้นตอนในผู้ป่วยรายที่ 4 - นักกายภาพบำบัดทุกคน บอกว่า สามารถสรุปสาเหตุปัญหาของผู้ป่วยได้ ว่าเกิดจากไม่มีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง โดยใช้ข้อมูลตอนที่ 1, 2 หรือเกิดจากมีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลัง โดยใช้ข้อมูลตอนที่ 3, 4 ยืนยันข้อมูลตอนที่ 1, 2 ในผู้ป่วยทุกราย แต่ไม่สามารถแยกกลุ่มอาการของผู้ป่วยได้ และสามารถนำผลที่สรุปได้มาวางแผนการรักษา

จากตารางจะเห็นได้ว่า นักกายภาพบำบัดทุกคน สามารถหาข้อมูลจากการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตได้ในผู้ป่วยทุกราย สามารถถามคำถามหรือหาข้อมูลได้อย่างต่อเนื่อง มีระบบ ขั้นตอนในผู้ป่วยรายที่ 4 และสามารถสรุปสาเหตุปัญหาของผู้ป่วยว่าเกิดจากไม่มีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลังหรือเกิดจากมีพยาธิสภาพของกระดูกสันหลังเพื่อนำไปวางแผนการรักษาได้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต ในเรื่อง ความสนใจในพฤติกรรมของผู้ป่วยและเรื่องราวเกี่ยวกับอาการต่างๆที่ผู้ป่วยบอกระหว่างทำการเก็บข้อมูล

ข้อมูลจาก	ข้อมูลที่ได้
การสังเกต	- ในผู้ป่วยรายแรก นักกายภาพบำบัดทุกคนไม่ค่อยสนใจในพฤติกรรมที่ผู้ป่วยแสดงออกขณะทำการเก็บข้อมูลในทุกตอน และไม่ค่อยสนใจต่อสิ่งที่ผู้ป่วยพยายามบอกระหว่างที่นักกายภาพบำบัดซักถาม - ในผู้ป่วยรายที่ 2,3 นักกายภาพบำบัดทุกคนเริ่มสนใจในพฤติกรรมที่ผู้ป่วยแสดงออกขณะทำการเก็บข้อมูลในทุกตอนมากขึ้น และเริ่มสนใจสิ่งที่ผู้ป่วยพยายามบอกระหว่างที่นักกายภาพบำบัดซักถามมากขึ้น โดยมีการซักถามผู้ป่วยกลับเพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการเก็บข้อมูลในช่วงต่อไป - ในผู้ป่วยรายที่ 4,5 นักกายภาพบำบัดทุกคนสนใจในพฤติกรรมที่ผู้ป่วยแสดงออกขณะทำการเก็บข้อมูลในทุกตอนมาก และพยายามคิดตามพฤติกรรมที่สังเกตได้ สนใจต่อสิ่งที่ผู้ป่วยพยายามบอกระหว่างที่นักกายภาพบำบัดซักถามและมีการถามคำถามกลับอย่างต่อเนื่องในเรื่องที่เกี่ยวกับการหาข้อมูลในแต่ละตอน ซึ่งในผู้ป่วยรายที่ 4,5 สังเกตเห็นว่านักกายภาพบำบัดทุกคนมีความสนใจไม่แตกต่างกัน
การสัมภาษณ์	- นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกระหว่างที่ทำการเก็บข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 นั้นมีความสนใจต่อพฤติกรรมของผู้ป่วยและสิ่งที่ผู้ป่วยพยายามบอกมากขึ้นตามลำดับ คือ จะเริ่มรู้สึกสนใจและใส่ใจต่อพฤติกรรมแสดงออกของผู้ป่วย ทำทางที่ผู้ป่วยทำเมื่อทำการเก็บข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 2 และเพิ่มมากขึ้นในผู้ป่วยรายที่ 3 โดยที่จะเริ่มมีความรู้สึกอยากหาข้อมูลแท้จริงจากผู้ป่วยมากขึ้น จึงพยายามสังเกตและคิดตามพฤติกรรม

ข้อมูลจาก	ข้อมูลที่ได้
การสัมภาษณ์	และข้อมูลที่ผู้ช่วยให้ ในผู้ปวยรายที่ 4 จึงพยายามสังเกตและซักถามผู้ปวยตลอดเวลาที่สงสัยในข้อมูลที่เห็นหรือที่ผู้ปวยบอก และในผู้ปวยรายที่ 5 ไม่รู้สึกแตกต่างจากผู้ปวยรายที่ 4

นักกายภาพบำบัดทุกคน สนใจในพฤติกรรมของผู้ปวยและเรื่องราวต่างๆที่ผู้ปวยพยายามบอกขณะใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตมากขึ้นเรื่อยๆ ในผู้ปวยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 และพยายามติดตามสิ่งที่สังเกตได้และซักถามสิ่งที่ผู้ปวยบอกบ้างในผู้ปวยรายที่ 4

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตระหว่างนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ กับนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์กับผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3

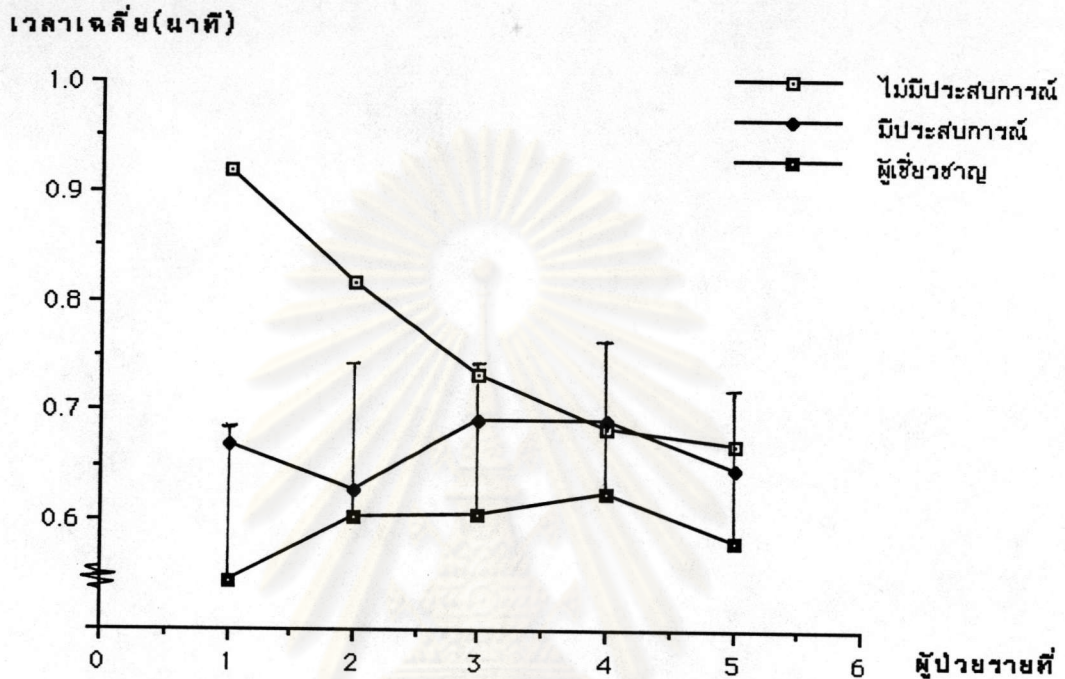
ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการจับเวลาขณะที่นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ จำนวน 5 คนใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตกับผู้ปวยแต่ละราย โดยอ่านคู่มือก่อนการใช้เครื่องมือ ไปเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้จากการจับเวลาขณะที่นักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ จำนวน 4 คนใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตกับผู้ปวยแต่ละรายและผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3 จำนวน 4 คนใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตกับผู้ปวยแต่ละราย หลังจากนั้นนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ใช้ ในการหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต ซึ่งยังไม่มีคู่มือการใช้เครื่องมือ เพื่อเปรียบเทียบ

1. การใช้เวลาในการเก็บข้อมูลในแต่ละตอนจากผู้ปวยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 โดยนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบการใช้เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในผู้ปวยรายที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 ของผู้ใช้แต่ละกลุ่มในแต่ละตอน ได้ผลดังกราฟที่ 6-10

2. เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในแต่ละตอนของผู้ปวยรายที่ 3 ผู้ปวยรายที่ 4 และผู้ปวยรายที่ 5 ระหว่าง นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์กับนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์กับผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3 ได้ผลดังกราฟที่ 11-13

กราฟที่ 6 เวลาเฉลี่ยที่ผู้ใช้แต่ละกลุ่มใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 1 จากแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5

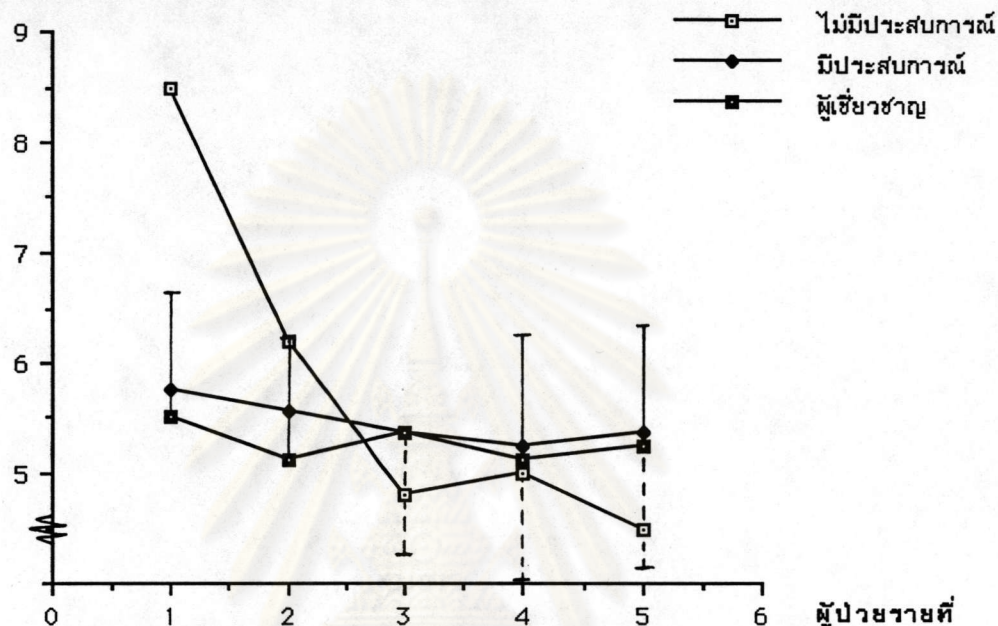
จากกราฟแสดงถึง เวลาเฉลี่ยที่นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ทั้ง 5 คน ใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 1 มีแนวโน้มลดลงในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 มีค่าค่อนข้างคงที่ในผู้ป่วยรายที่ 5 และเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 3, 4, 5 มีค่าไม่แตกต่างจากเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

เวลาเฉลี่ยที่นักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ทั้ง 4 คน ใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 1 มีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 มีลักษณะคล้ายกับผู้เชี่ยวชาญ และเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยทุกรายมีค่าไม่แตกต่างจากเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

ซึ่งจะเห็นได้ว่า เวลาเฉลี่ยที่ผู้ใช้ทั้ง 3 กลุ่มใช้ในการเก็บข้อมูลในตอนที่ 1 มีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ในผู้ป่วยรายที่ 5 มีแนวโน้มคล้ายกัน 2 กลุ่ม คือกลุ่มนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์กับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

กราฟที่ 7 เวลาเฉลี่ยที่ผู้ใช้แต่ละกลุ่มใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 2 จากแบบสัมภาษณ์ประกอบ การสังเกตในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5

เวลาเฉลี่ย(นาที)

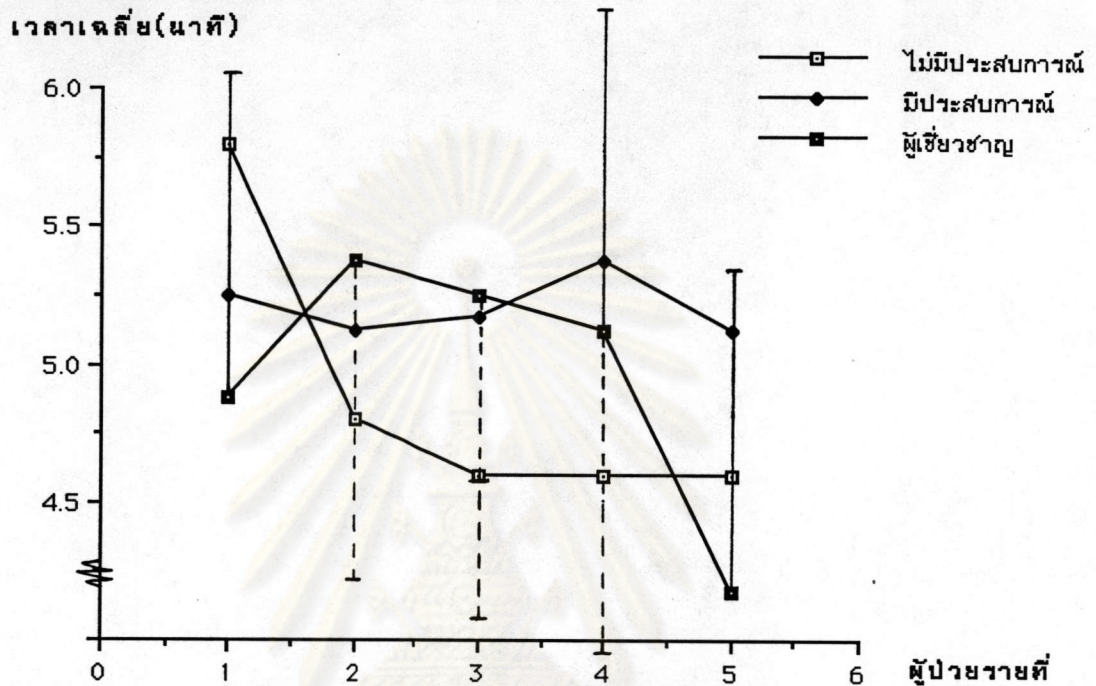

จากกราฟแสดงถึง เวลาเฉลี่ยที่นักรายภาพบำบัดที่ไม่มีประสพการณ์ทั้ง 5 คนใช้ในการ เก็บข้อมูลตอนที่ 2 มีแนวโน้มลดลงในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 และเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บ ข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 2,3,4,5 มีค่าไม่แตกต่างจากเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

เวลาเฉลี่ยที่นักรายภาพบำบัดที่มีประสพการณ์ทั้ง 4 คน ใช้ในการ เก็บข้อมูลตอนที่ 2 มีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 มีลักษณะคล้ายกับผู้ เชี่ยวชาญ และเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยทุกราย มีค่าไม่แตกต่างจากเวลาเฉลี่ยที่ ผู้เชี่ยวชาญใช้

ซึ่งจะเห็นได้ว่า เวลาเฉลี่ยที่ผู้ใช้ทั้ง 3 กลุ่มใช้ในการเก็บข้อมูลในตอนที่ 2 มีแนวโน้ม ค่อนข้างคงที่ในผู้ป่วยรายที่ 4 และ 5 มีแนวโน้มคล้ายกัน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักรายภาพบำบัดที่มี ประสพการณ์กับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

กราฟที่ 8 เวลาเฉลี่ยที่ผู้ใช้แต่ละกลุ่มใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 3 จากแบบสัมภาษณ์ประกอบ การสังเกตในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5

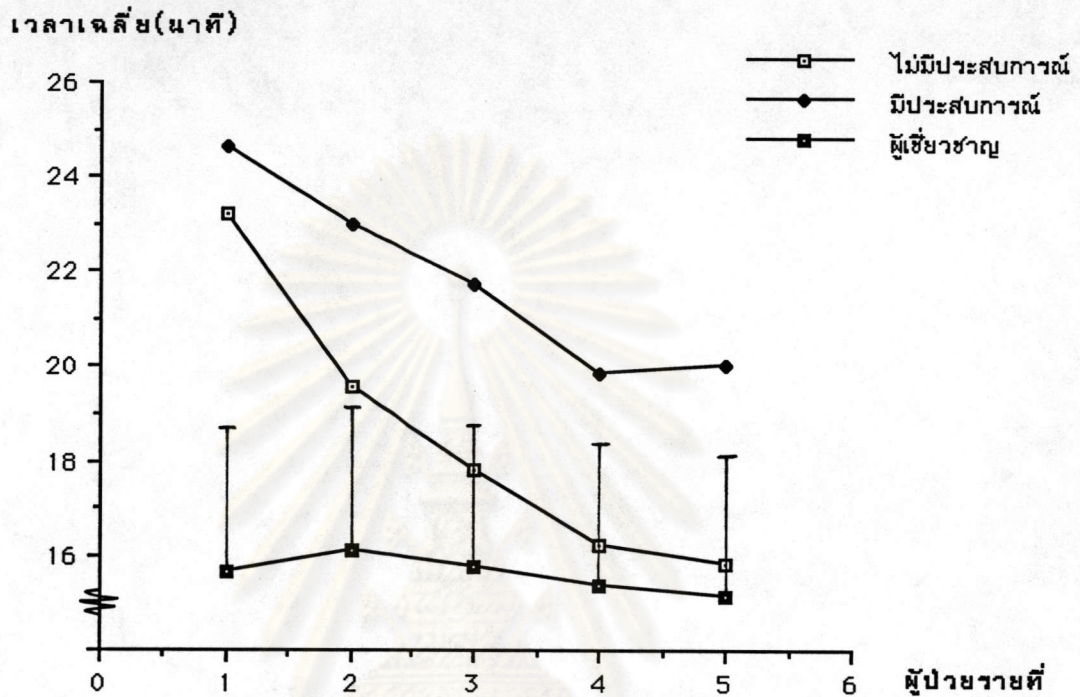

จากกราฟแสดงถึง เวลาเฉลี่ยที่นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ทั้ง 5 คนใช้ในการ เก็บข้อมูลตอนที่ 3 มีแนวโน้มลดลงในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 มีค่าค่อนข้างคงที่ในผู้ป่วยรายที่ 4, 5 และเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 2, 4, 5 มีค่าไม่แตกต่างจากเวลา เฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

เวลาเฉลี่ยที่นักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ทั้ง 4 คน ใช้ในการ เก็บข้อมูลตอนที่ 3 มีแนวโน้มไม่แน่นอนในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 มีลักษณะคล้ายกับผู้เชี่ยวชาญ และเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยทุกราย มีค่าไม่แตกต่างจากเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญ ใช้ ยกเว้นผู้ป่วยรายที่ 5

ซึ่งจะเห็นได้ว่า เวลาเฉลี่ยที่ผู้ใช้ทั้ง 3 กลุ่มใช้ในการเก็บข้อมูลในตอนที่ 3 จากผู้ป่วย รายที่ 1 ถึงรายที่ 5 มีแนวโน้มแตกต่างกันอย่างชัดเจน

กราฟที่ 9 เวลาเฉลี่ยที่ผู้ใช้แต่ละกลุ่มใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 4 จากแบบสัมภาษณ์ประกอบ การสังเกตในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5

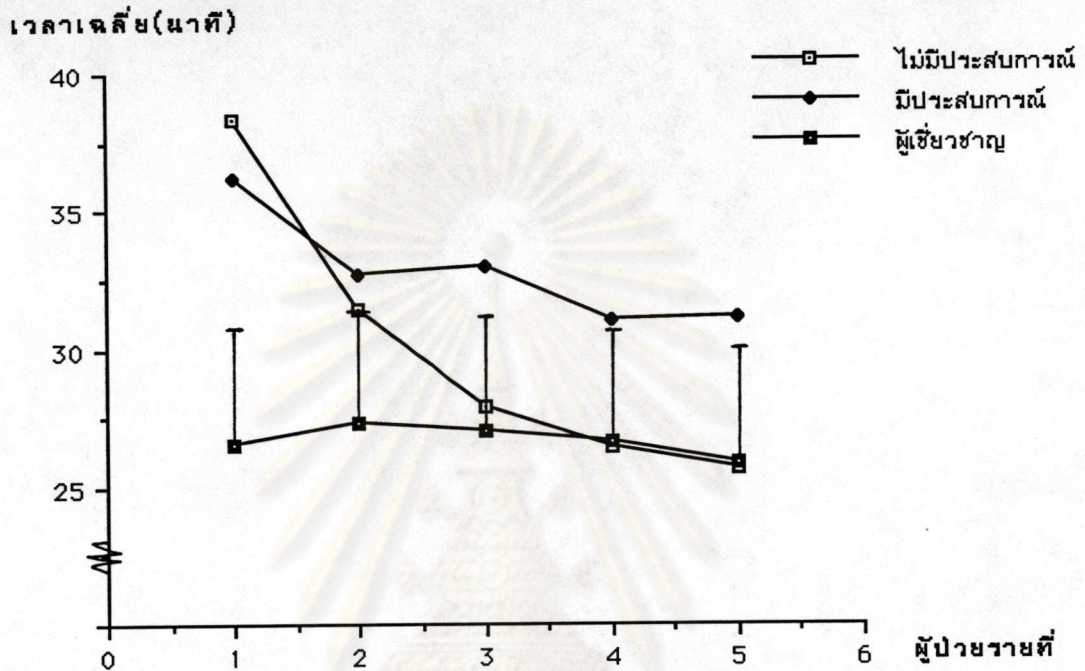
จากกราฟแสดงถึง เวลาเฉลี่ยที่นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ทั้ง 5 คน ใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 4 มีแนวโน้มลดลงในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 มีค่าค่อนข้างคงที่ในผู้ป่วยรายที่ 5 และเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 3,4,5 มีค่าไม่แตกต่างจากเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

เวลาเฉลี่ยที่นักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ทั้ง 4 คน ใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 4 มีแนวโน้มลดลงในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 มีลักษณะคล้ายกับนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ และเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยทุกราย มีค่าแตกต่างจากเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

เวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 คน ใช้ในการเก็บข้อมูลตอนที่ 4 มีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5

ซึ่งจะเห็นได้ว่า เวลาเฉลี่ยที่ผู้ใช้ทั้ง 3 กลุ่มใช้ในการเก็บข้อมูลในตอนที่ 4 มีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ในผู้ป่วยรายที่ 5 มีแนวโน้มคล้ายกัน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์กับกลุ่มนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์

กราฟที่ 10 เวลาเฉลี่ยที่ผู้ใช้แต่ละกลุ่มใช้ในการเก็บข้อมูลรวม 4 ตอนจากแบบสัมภาษณ์ประกอบ การสังเกตในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5

จากกราฟแสดงถึง เวลาเฉลี่ยที่นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ทั้ง 5 คน ใช้ในการเก็บข้อมูลรวม 4 ตอน มีแนวโน้มลดลงในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 มีค่าค่อนข้างคงที่ในผู้ป่วยรายที่ 4,5 และเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 3,4,5 มีค่าไม่แตกต่างจากเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

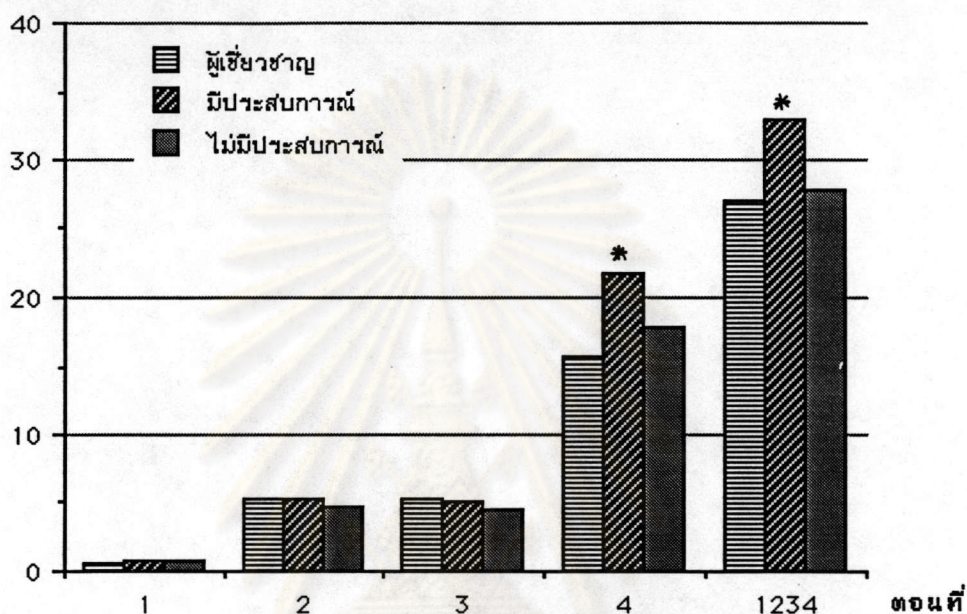
เวลาเฉลี่ยที่นักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ทั้ง 4 คน ใช้ในการเก็บข้อมูลรวม 4 ตอน มีแนวโน้มลดลงในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 มีลักษณะคล้ายกับนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ และเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยทุกรายมีค่าแตกต่างจากเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

เวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 คน ใช้ในการเก็บข้อมูลรวม 4 ตอน มีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5

ซึ่งจะเห็นได้ว่า เวลาเฉลี่ยที่ผู้ใช้ทั้ง 3 กลุ่มใช้ในการเก็บข้อมูลรวม 4 ตอนมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ในผู้ป่วยรายที่ 5 มีแนวโน้มคล้ายกัน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์กับกลุ่มนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์

กราฟที่ 11 เวลาเฉลี่ยที่ผู้ใช้แต่ละกลุ่มใช้ในการเก็บข้อมูลแต่ละตอนของผู้ป่วยรายที่ 3 จากแบบ สัมภาษณ์ประกอบการสังเกต

เวลาเฉลี่ย(นาที)

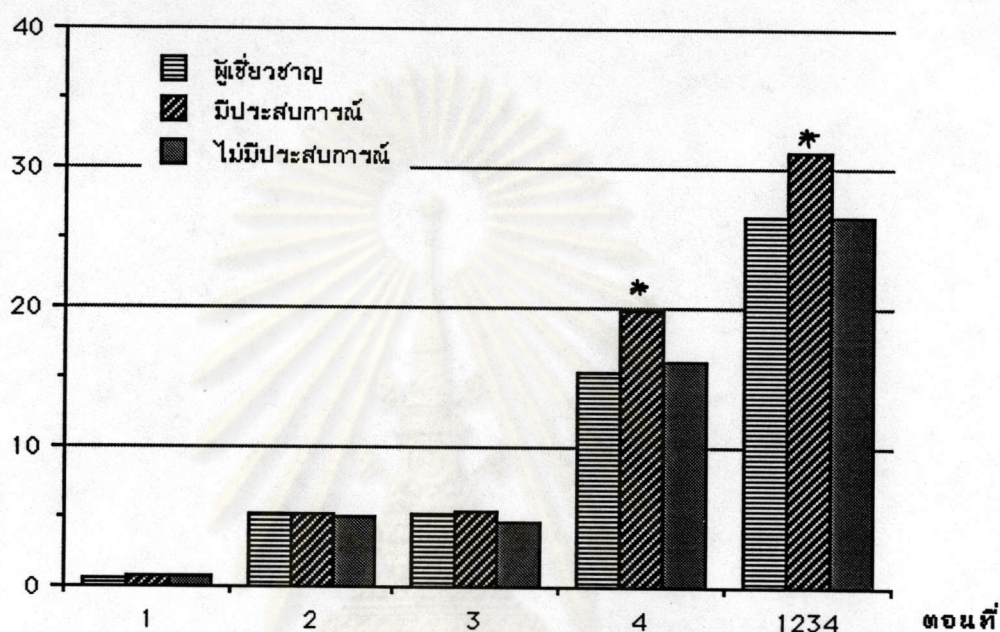
จากกราฟแสดงถึง เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยรายที่ 3 ในทุกตอน ของ นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ มีค่าใกล้เคียงกับเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยรายที่ 3 ในตอนที่ 1, 2, 3 ของนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ มีค่าใกล้เคียงกับเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้ และในตอน ที่ 4 และรวม 4 ตอน มีค่าแตกต่างจากเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กราฟที่ 12 เวลาเฉลี่ยที่ผู้ใช้แต่ละกลุ่มใช้ในการเก็บข้อมูลแต่ละตอนของผู้ป่วยรายที่ 4 จากแบบ สัมภาษณ์ประกอบการสังเกต

เวลาเฉลี่ย(นาที)

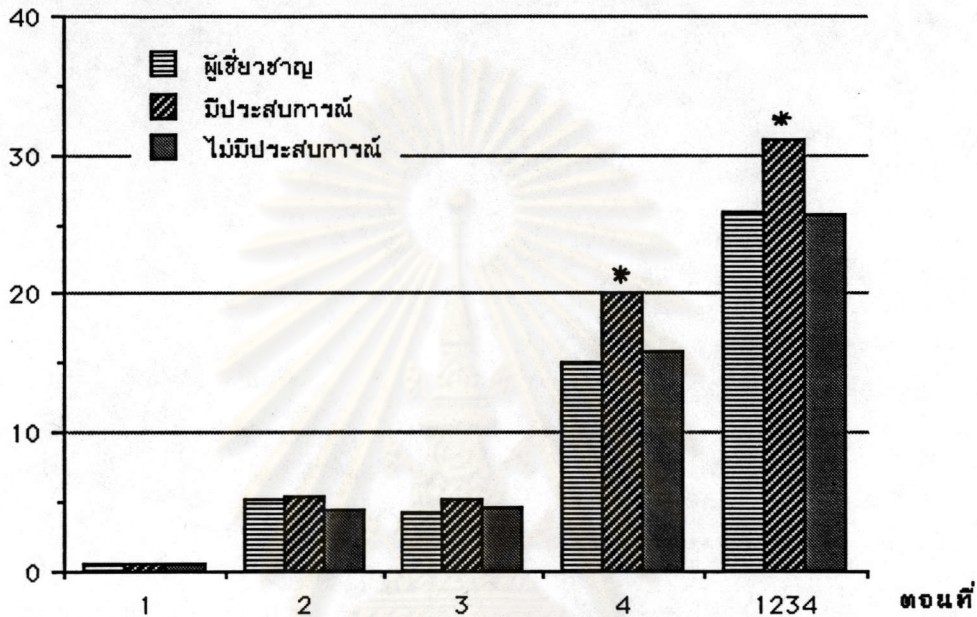
จากกราฟแสดงถึง เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยรายที่ 4 ในทุกตอน ของ นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ มีค่าใกล้เคียงกับเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยรายที่ 4 ในตอนที่ 1, 2, 3 ของนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ มีค่าใกล้เคียงกับเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้ และในตอนที่ 4 และรวม 4 ตอน มีค่าแตกต่างจากเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กราฟที่ 13 เวลาเฉลี่ยที่ผู้ใช้แต่ละกลุ่มใช้ในการเก็บข้อมูลแต่ละตอนของผู้ป่วยรายที่ 5 จากแบบ สัมภาษณ์ประกอบการสังเกต

เวลาเฉลี่ย(นาที)

จากกราฟแสดงถึง เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยรายที่ 5 ในทุกตอน ของ นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ มีค่าใกล้เคียงกับเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยรายที่ 5 ในตอนที่ 1, 2, 3 ของนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ มีค่าใกล้เคียงกับเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้ และในตอนที่ 4 และรวม 4 ตอน มีค่าแตกต่างจากเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

จากกราฟที่ 6-13 แสดงให้เห็นว่า

1. เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตของนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์จากผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 ในทุกตอน มีแนวโน้มลดลง โดยมีค่าลดลงอย่างชัดเจนในผู้ป่วยรายที่ 2, 3 และค่อนข้างคงที่ในผู้ป่วยรายที่ 4, 5 และเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยรายที่ 3, 4, 5 มีค่าใกล้เคียงกับเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

2. เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตของนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์จากผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 ในตอนที่ 1,2 มีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ ลักษณะคล้ายและมีค่าใกล้เคียงกับเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้ ในตอนที่ 3 มีแนวโน้มไม่แน่นอน ในตอนที่ 4 และรวม 4 ตอน มีแนวโน้มลดลง และมีค่าแตกต่างจากเวลาเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญใช้

3. เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตของผู้เชี่ยวชาญจากผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 ในทุกตอน มีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ ยกเว้นตอนที่ 3 มีแนวโน้มไม่แน่นอน

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์โดยผู้วิจัยระหว่างข้อมูลที่ได้จากนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ กับนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ กับผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์ นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์จำนวน 5 คน ใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตกับผู้ป่วยแต่ละราย โดยอ่านคู่มือก่อนการใช้เครื่องมือและข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์นักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์จำนวน 4 คน ใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตกับผู้ป่วยแต่ละราย และผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3 จำนวน 4 คน ใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตกับผู้ป่วยแต่ละราย หลังจากให้นักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต ซึ่งยังไม่มีคู่มือการใช้ มานำเสนอเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับ ความคล่องแคล่วและความชำนาญในการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต ความสามารถในการหาข้อมูลจากการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต และความสนใจในพฤติกรรมของผู้ป่วยและเรื่องราวเกี่ยวกับอาการต่างๆ ที่ผู้ป่วยบอกรักษาทำการเก็บข้อมูลของผู้ใช้ทั้ง 3 กลุ่ม ได้ผลดังตารางที่ 10, 11, 12

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์การใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตของผู้ใช้ทั้ง 3 กลุ่ม ในเรื่อง ความคล่องแคล่วและความชำนาญในการใช้เครื่องมือ

นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์	นักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์	ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3
<u>จากการสังเกตของผู้วิจัย</u> -นักกายภาพบำบัดทุกคนใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตได้อย่างคล่อง เร็ว และอย่างต่อเนื่องในผู้ป่วยรายที่ 4 และรายที่ 5 และในผู้ป่วยทั้ง 2 รายใช้ได้อย่างไม่แตกต่างกัน คือมีความชำนาญเท่ากัน	-นักกายภาพบำบัดทุกคนใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตได้อย่างคล่อง เร็ว และอย่างต่อเนื่องในผู้ป่วยรายที่ 3 และใช้ได้อย่าง เป็นลำดับขั้นตอน ในการใช้กับผู้ป่วยรายที่ 4, 5 และความชำนาญในการใช้ดูไม่แตกต่างกัน	-ผู้เชี่ยวชาญทุกคนใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตได้คล่องและเร็วตามขั้นตอน และใช้ได้อย่างต่อเนื่องดูเป็นธรรมชาติในผู้ป่วยรายที่ 3 และในผู้ป่วยรายที่ 4, 5 ดูเหมือนไม่ได้ใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต
<u>จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย</u> -นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกว่า เริ่มใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตได้อย่างคล่อง เร็ว และต่อเนื่อง ในผู้ป่วยรายที่ 3 และใช้ได้ชำนาญมากในผู้ป่วยรายที่ 4, 5 โดยไม่รู้สึกรู้สึกว่าการใช้กับผู้ป่วยทั้ง 2 รายนี้ แตกต่างกัน	-นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกว่า เริ่มใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตได้อย่างชำนาญในผู้ป่วยรายที่ 3 และใช้ได้อย่างชำนาญมากในผู้ป่วยรายที่ 4 ซึ่งไม่รู้สึกรู้สึกแตกต่างกับผู้ป่วยรายที่ 5 และมีความรู้สึกที่ดี เพราะใช้เป็นแนวทางในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยได้โดยไม่ต้องคิดว่า จะข้อมูลอะไรต่อไป	-ผู้เชี่ยวชาญทุกคนบอกว่า การใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต เริ่มมีความชำนาญขึ้นในผู้ป่วยรายที่ 2 และใช้ได้อย่างชำนาญมากในผู้ป่วยรายที่ 3 ซึ่งไม่รู้สึกรู้สึกแตกต่างกับผู้ป่วยรายที่ 4 และ 5 และมีความรู้สึกที่ดีที่มีแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตเป็นแนวทางในการเก็บข้อมูล

จากตารางจะเห็นได้ว่า นักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ กับนักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ สามารถใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตได้อย่างคล่อง เร็วและอย่างต่อเนื่องในผู้ป่วยรายที่ 3 และใช้ได้จำนวนมากในผู้ป่วยรายที่ 4,5 และผู้เชี่ยวชาญสามารถใช้ได้อย่างชำนาญในผู้ป่วยรายที่ 2

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์การใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตของผู้ใช้ทั้ง 3 กลุ่ม ในเรื่อง ความสามารถในการหาข้อมูล

นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์	นักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์	ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3
<u>จากการสังเกตของผู้วิจัย</u> -นักกายภาพบำบัดทุกคนสามารถหาข้อมูลจากการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตได้ในผู้ป่วยทุกรายทำการหาข้อมูลได้คล่องขึ้นเรื่อยๆในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 และการหาข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 3 สามารถเช็คคำตอบได้โดยไม่ต้องย้อนถามคำตอบทีละข้อ และการหาข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 4 และ 5 เพียงแต่ดูแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตเป็นแนวทาง	-นักกายภาพบำบัดทุกคนสามารถหาข้อมูลจากการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตได้ในผู้ป่วยทุกรายทำการหาข้อมูลได้คล่องขึ้นเรื่อยๆในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 และการหาข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 3 เริ่มไม่ต้องอ่านคำถามทีละข้อ และสามารถเช็คคำตอบได้ทันทีที่ผู้ป่วยตอบโดยไม่ต้องย้อนถามกลับ อาจมีบ้างแต่น้อย การหาข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 4,5 เพียงแต่ดูเครื่องมือเป็นแนวทาง	-ผู้เชี่ยวชาญทุกคนสามารถหาข้อมูลจากการใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตได้ในผู้ป่วยทุกราย โดยในผู้ป่วยรายที่ 3,4,5 ใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตเป็นแนวทางในการหาข้อมูลและเพื่อเช็คคำตอบเท่านั้น

นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์	นักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์	ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3
<u>จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย</u> -นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกว่าสามารถหาข้อมูลจากผู้ป่วยทุกรายได้ และการหาข้อมูลในตอนต้นที่ 1,2,3,4 นั้นจะเร็วขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ต้องอ่านคำถามหรือคำตอบที่ละเอียดในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 ซึ่งการหาข้อมูลในตอนต้นที่ 1 จากผู้ป่วยรายแรกๆจะมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ แต่พอใช้ไปเรื่อยๆ การใช้จะคล่องขึ้น ส่วนในตอนต้นที่ 2,3,4 จะเกี่ยวข้องกับปัญหาผู้ป่วยซึ่งเนื้อหาในเครื่องมือมีอยู่แล้วจึงต้องอาศัยความชำนาญในการใช้เครื่องมือ ฉะนั้นจึงหาได้เร็วขึ้นเรื่อยๆ	-นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกว่าสามารถหาข้อมูลจากผู้ป่วยทุกรายได้ ภาษาในข้อคำถามใช้ได้ดี และการหาข้อมูลจากผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 ในตอนต้นที่ 1,2 ไม่รู้สึกแตกต่างกันแต่อาจมีบางช่วงที่ช้า เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือในตอนต้นที่ 1 และการเช็คคำตอบในตอนต้นที่ 2 แต่เป็นเพียงส่วนน้อย ซึ่งไม่รู้สึกเสียเวลา ในการหาข้อมูลในตอนต้นที่ 3 ในบางครั้งรู้สึกสับสนไม่รู้ว่าจะบันทึกคำตอบอย่างไร ส่วนการหาข้อมูลในตอนต้นที่ 4 จะรู้สึกเร็วขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ต้องดูตามคำถามที่ละเอียดบางที่บอกให้ผู้ป่วยทำทำไม่ถูก	-ผู้เชี่ยวชาญทุกคนบอกว่าสามารถหาข้อมูลจากผู้ป่วยได้ทุกราย ภาษาในข้อคำถามสามารถใช้หาข้อมูลได้ นำมาสรุปสาเหตุปัญหาของผู้ป่วยแต่ละรายได้ และการหาข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตในผู้ป่วยรายที่ 3,4,5 นั้นเพียงพอเพื่อเช็คคำตอบเท่านั้น

จากตารางจะเห็นได้ว่า ผู้ใช้ทั้ง 3 กลุ่ม ทำการหาข้อมูลจากผู้ป่วยโดยใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตได้ในผู้ป่วยทุกราย ทำการหาข้อมูลได้อย่างต่อเนื่องในผู้ป่วยรายที่ 4,5 และนักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์กับผู้เชี่ยวชาญ บอกว่า ภาษาในข้อคำถามใช้ได้ดี สามารถให้หาข้อมูลจากผู้ป่วยได้ นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญยังเสริมว่า การหาข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตสามารถนำมาสรุปสาเหตุปัญหาอย่างคร่าวๆของผู้ป่วยแต่ละรายได้

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์การใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตของผู้ใช้ทั้ง 3 กลุ่ม ในเรื่อง ความสนใจในพฤติกรรมของผู้ป่วยและเรื่องราวเกี่ยวกับอาการต่างๆที่ผู้ป่วยบอกระยะทำการเก็บข้อมูล

นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์	นักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์	ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3
<u>จากการสังเกตของผู้วิจัย</u> -นักกายภาพบำบัดทุกคน เริ่มสนใจสังเกตพฤติกรรมของผู้ป่วยและฟังสิ่งที่ผู้ป่วยบอกระยะทำการเก็บข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 2 และสนใจมากขึ้น โดยแสดงท่าทางว่าพยายามติดตามข้อมูลนั้นในผู้ป่วยรายที่ 3, 4, 5 โดยที่ในผู้ป่วยรายที่ 4, 5 มีการซักถามผู้ป่วยกลับในสิ่งที่เห็นหรือผู้ป่วยบอก <u>จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย</u> -นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกว่ามีความสนใจในพฤติกรรมของผู้ป่วยและสิ่งที่ผู้ป่วยบอกมากขึ้นเรื่อยๆ ในผู้ป่วยรายที่ 1 ถึงรายที่ 5 เริ่มติดตามพฤติกรรมของผู้ป่วยและสิ่งที่ผู้ป่วยบอกระยะทำการเก็บ	-นักกายภาพบำบัดทุกคน เริ่มสนใจพฤติกรรมของผู้ป่วยและสิ่งที่ผู้ป่วยพยายามบอกให้ฟัง ร่วมกับการซักถามกลับบ้าง ในผู้ป่วยรายที่ 2 และมีการสังเกตพฤติกรรมผู้ป่วยตลอดเวลาและซักถามผู้ป่วยกลับในสิ่งที่เห็นหรือผู้ป่วยบอกในผู้ป่วยรายที่ 4, 5 -นักกายภาพบำบัดทุกคนบอกว่ามีความสนใจในพฤติกรรมของผู้ป่วยและสิ่งที่ผู้ป่วยบอกให้ฟัง ตั้งแต่ผู้ป่วยรายที่ 1 แต่เป็นความสนใจที่ไม่เจาะจง และเริ่มสนใจอย่างมีจุดหมายในผู้ป่วยรายที่ 2 พอในผู้ป่วย	-ผู้เชี่ยวชาญทุกคนมีความสนใจในพฤติกรรมของผู้ป่วยและสิ่งที่ผู้ป่วยบอกระยะทำการเก็บข้อมูลและมีการซักถามกลับตลอดเวลาในผู้ป่วยทุกราย จะแตกต่างกันไปในผู้ป่วยแต่ละราย
		-ผู้เชี่ยวชาญทุกคนบอกว่า มีความสนใจในพฤติกรรมของผู้ป่วยและสิ่งที่ผู้ป่วยบอกอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่ผู้ป่วยรายที่ 1 และข้อความในตอนที่ 3 ทำให้มีจุดมุ่งหมายในการสังเกตพฤติกรรมของผู้ป่วย

นักกายภาพบำบัดที่ไม่มี ประสบการณ์	นักกายภาพบำบัดที่มี ประสบการณ์	ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 3
<u>จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย</u> ข้อมูลในผู้ป่วยรายที่ 3 และพยายามซักถามผู้ป่วยกลับตลอดเวลาในผู้ป่วยรายที่ 4 และไม่รู้ลึกแตกต่างกับผู้ป่วยรายที่ 5	รายที่ 4 เริ่มแยกแยะข้อมูลที่สังเกตหรือที่ผู้ป่วยบอกได้ และไม่รู้ลึกแตกต่างกับผู้ป่วยรายที่ 5	และฟังสิ่งที่ผู้ป่วยบอกขณะทำการเก็บข้อมูลในตอนอื่นๆ

จากตารางจะเห็นได้ว่า ผู้ใช้ 2 กลุ่ม คือ นักกายภาพบำบัดที่ไม่มีประสบการณ์ กับ นักกายภาพบำบัดที่มีประสบการณ์ มีความสนใจในพฤติกรรมของผู้ป่วย และเรื่องที่ผู้ป่วยบอกขณะทำการเก็บข้อมูลอย่างมีจุดมุ่งหมายและมีการซักถามข้อมูลกลับในผู้ป่วยรายที่ 4 ส่วนผู้เชี่ยวชาญมีความสนใจพฤติกรรมและเรื่องที่ผู้ป่วยบอกตั้งแต่ผู้ป่วยรายแรก และบอกว่าเนื้อหาในตอนที่ 3 ทำให้ผู้ใช้มีจุดมุ่งหมายในการสังเกตพฤติกรรมของผู้ป่วย และฟังสิ่งที่ผู้ป่วยบอกขณะทำการเก็บข้อมูลในตอนอื่นๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย